Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής.
ΣΠΥΡΙΔ. ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 171— ΤΟΜ Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 7 Ἰανουαρίου 1892. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

—

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

—

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΤΡΙΤΗ 7 Ἰανουαρίου. — Ἡ Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. — Ἀνατολὴ ἡλίου 7 λ. 13.— Δύσις ὥρ. 5 λ. 9.— Σελήνη 18 ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1892

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΤΟΥ Κ. ΖΑΙΜΗ

Η΄.

Ὅσον προσήγγιζεν ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα τῆς δίκης ἐν Πάτραις, νέαι ἀπαίσιαι ἀναβολῆς σῆμαι ἐκυκλοφόρουν παρὰ τῶν ἀντιδίκων. Ἡ δίκη τῶν δαπανῶν τοῦ 1872 ἐὰν καὶ ἦτο ἡ παριστάνουσα μόνον 800 λίρας, τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τῆς ἀγωγῆς ἡμῶν διὰ 25,000 λίρας στερλίνας διὰ τῆς τρισσοτομίας τοῦ σοφοῦ Ἐφέτου Πετρίτζη ἀπέβαινε σπουδαιοτάτη, διότι ἦτο ἡ πύλη τῆς εἰσόδου πρὸς τὰς ἑτέρας δύο δίκας, ἄρα συμφέρον εἶχον οἱ ἀντίδικοι, οἵτινες ἦσαν οἱ πλεῖστοι Τρικουπισταί, τὸ δὲ τρικουπικὸν κόμμα ἦτο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, νὰ θέσουν εἰς κίνησιν πᾶν μέτρον ἀντιπράξεως ὅπως ἡ πύλη αὕτη μὴ ἀνοίξῃ. Ὁποία τρισσολαμπὴς μεγαλοφυία τοῦ κ. Πετρίτζη νὰ διαιρέσῃ τὴν δίκην εἰς τρία.

Καὶ ἐνταῦθα παρίσταται φαινόμενον πρωτότυπον διὰ τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν, τὸ ὁποῖον σαφῶς καθαρίζει τῶν δικαστῶν τὸν χαρακτῆρα τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν καθὼς καὶ τὸ σαθρὸν καὶ ἀβάσιμον καὶ στρεψόδικον πνεῦμα τῆς ἰδίας νομοθεσίας, ἐξ ἧς κατὰ τὴν μακρὰν ἡμῶν πεῖραν κυρίως ἀπορρέει πᾶν δεινὸν τῆς χώρας. Ἤμεθα τότε ὡς σήμερον ἀνεξάρτητοι, μὴ ἀνήκοντες εἰς κόμματα. Τοῦτο ἀρκεῖ πρὸς ἕνα πολιτευτήν, ὅπως μὴ ἔχῃ οὐδεμίαν ἀξίαν οὐδένα πατριωτισμόν, οὐδεμίαν πεῖραν ἀνωτέραν τῶν ἄλλων, οὐδεμίαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐπισύρῃ δὲ ἐναντίον του τῶν κομμάτων τὰς ἀντιπαθείας, ἀντιπράξεις, συχνὰ δὲ συκοφαντίας καὶ διαβολάς..

Δύναταί τις νὰ ἐκτιμᾷ καὶ σέβηται τὰς κεφαλὰς τῶν κομμάτων, ἀλλ' ὀφείλει ποτὲ φανερὰ νὰ μὴν ἀποδοκιμάζῃ τὰς λαμπρὰς ἰδέας, τὰς ρωμαϊκὰς ἀρχάς, τὰς πολυμαθεῖς γνώσεις, τὴν ὑπεράνθρωπον ἱκανότητα καὶ σοφίαν τοῦ εἰδώλου ἑνὸς κόμματος, ὅπως εὕρητε ἀληθῆ συνδρομὴν παρὰ τούτου. Ἄρα ἐν τῇ μακαρίᾳ αὐτῇ γῇ δὲν βλέπουσιν εἰς τὸν ἀνεξάρτητον πολιτευτὴν μίαν ἔκτακτον ἱκανότητα ἐὰν εἶνε τοιαύτη, ἀλλ' ἕνα ἰδιότροπον ἐγωϊστὴν καὶ ὑποσκάπτοντα ὅλους πρὸς ὄφελός του, ἄλλως ἕνα ἄχρηστον τῆς κοινωνίας ὄν, διότι δὲν παραδίδει τὰ κεφάλαιά του πρὸς οἷον δήποτε κόμμα νὰ τὰ μεταχειρισθῇ τοῦτο ὅπως φρονῇ συμφερώτερον. Καὶ διατί τοῦτο; διότι ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε παραδεκτόν, ὅτι μία ὑψηλὴ καὶ ἔξοχος διάνοια εἶνε ἀνωτέρα τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἄλλων νοῶν.

Ὅταν λοιπὸν εἰς μίαν πολιτείαν ἐπικρατεῖ τὸ τοιοῦτον πνεῦμα κατὰ τῶν ἀνεξαρτήτων πολιτῶν καὶ ὑψηλῶν διανοιῶν, ὅταν οἱ ἴδιοι δικασταὶ ἕνεκα τοῦ πνεύματος τούτου παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ δύνανται νὰ ὑπάρξουν ὡς ἀνεξάρτητοι, ἡ δὲ νομοθεσία δὲν προβλέπῃ ἢ ἐὰν προβλέπῃ ἔχει πλείστους στροφουργικοὺς διαδρόμους ὅπως ἐπεμβαίνῃ ἢ μὴ ἐπεμβαίνει τότε περιττὴ πᾶσα ἐλπὶς ἀνορθώσεως τοῦ παρόντος κατακρημνισμοῦ τοῦ οἰκοδομήματος ἄνευ γενικῶν δραστηρίων μέτρων παρὰ μιᾶς ἰσχυροτέρας χειρός. Δυστυχῶς ἐκεῖ τείνομεν. Ἠγέρθησαν λοιπὸν ὑπὸ πέπλον οἱ μέν, οἱ δὲ φανερά, πάντες τοῦ κόμματος Τρικούπη οἱ ἰσχυροὶ καθ' ἡμῶν, ἔχοντες ὁδηγοὺς, βοηθοὺς καὶ εὐχέτας τὸν Παπαφράγκον, τὸν Μπουφίδην, τὸν Σκουλούδην, τοὺς συμβούλους τῆς ἀντιδίκου, τοὺς μετόχους, τινὰς δικαστὰς καὶ δικηγόρους φορτωμένους πάντας ἀπὸ ἕνα βαρύτατον σάκκον τῶν συνήθων συκοφαντιῶν, διαβολῶν, ψευδῶν, μυθολογικῶν καὶ τερατολογικῶν ἀνυπάρκτων πρὸ τῆς δίκης καὶ μετὰ τὴν δίκην καὶ πρὸ τῆς ἀποφάσεως, δι' αὐτῶν πρῶτον νὰ μᾶς λούσουν καὶ ἔπειτα μᾶς πολεμήσουν.

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἀτέρμονος δίκης πρὸς τιμὴν τῆς μαουερινῆς ἡμῶν νομοθεσίας, ποιεῖ ἐν Πάτραις τὴν ἐμφάνισίν του ἕτερον ὑποκείμενον, ὁ δικηγόρος Γκολφινόπουλος ὅστις μόλις εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ τοῦ καρδαμογλυρικοῦ αὐτοῦ ταξειδίου ἐν Εὐρώπῃ, ἣν τροχάδην ἐπεσκέφθη, ὅπως ἐκμάθῃ καὶ ἀντιγράψῃ πεταχτὰ τινὰς τῶν ἀρετῶν τῶν φράγκων, ἀγνώστους ἔτι εἰς τὸ ἀρετοηθικὸν ἡμερολόγιόν του.

Ἀφίχθημεν καὶ ἡμεῖς εἰς Πάτρας μετά τινας ἡμέρας, φορτωμένοι ὑπὸ τῶν ἐξωφλημένων ἀποδείξεων τῶν δαπανῶν ἡμῶν, τῶν ἡμερολογίων ἡμῶν τοῦ 1872, τῶν ἀνεγνωρισμένων σιδηροδρομικῶν ὁδηγῶν καὶ τιμολογίων, σιδηροδρόμων καὶ ἁμαξῶν καὶ πάσης γραπτῆς ἐνδείξεως ἐφ' ἧς ἐβασίζετο ἡ εὐορκία ἡμῶν, φρενοῦντες ὅτι ἠθέλομεν τοὐλάχιστον συναντηθῆ μὲ τὴν σκιὰν τῶν δικαστῶν καὶ δικαστηρίου καὶ δικαστικῆς κοσμιότητος καὶ ἀξιοπρεπείας τῶν λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης, ἐκείνων τῶν ὁποίων ἤμεθα συνειθισμένοι ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ἡ ἐπιχείρησις

ἔλαβε χώραν ἀπὸ τὸ ἄλφα της μέχρι τοῦ ὠμέγα της.

Ἀφίχθημεν ἔμπλεοι ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς δικαστὰς τῆς πατρίδος μας μεθ᾿ ὅλων τῶν ἀναβολῶν τῆς δίκης. Ἀποδίδομεν αὐτὰς μᾶλλον εἰς τὴν ντεμπελιάν, ἀμέλειαν, ἀδιαφορίαν, ἀκρισίαν καὶ φυσικὴν ἀναισθησίαν τῶν δικασάντων ἡμᾶς δικαστῶν, δι᾿ ὧν ἐσπατάλησαν τὸν δαμασίβροτον χρόνον ἡμῶν ἢ εἰς φανερὰν ἀναίσχυντον ἀτιμίαν, ἀσυνειδησίαν, σκληρότητα καὶ βαθυτάτης προμελέτης σκευωρίαν.

Τὸ δικαστήριον τὸ μέλλον νὰ μᾶς δικάσῃ συνεκροτεῖτο ἐκ τῶν ἑπομένων πέντε Ἐφετῶν: Μητζοπούλου προέδρου, Προκοπίου Σκαλιστήρη, Π. Θανοπούλου, Μανιάκη καὶ Ἠλιάδου.

Ὁ κ. Π. Θανόπουλος εὑρίσκετο ἔτι εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἀσθενήσας μετέβη ἐν ἀδείᾳ.

Ὁποῖον decorum! ὁποῖος ναὸς ἐμπιστοσύνης τὸ Ἐφετεῖον τοῦτο τῶν Πατρῶν· ὁποῖον ἐναντιοπαθὲς φαινόμενον, ὁποία ἐξίτηλος ὄψις δικαιοσύνης, ὁποία ἐναπόρμοξις ἠθῶν. Ἀκροασθῆτε καὶ εἰπῆτε ὅτι δὲν ἔχομεν δίκαιον νὰ τὸ περιγράφωμεν οὕτω.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων πεπληρωμένῃ καπνοῦ σιγαρέτων τῶν συνερχομένων δικηγόρων, βραδυβημόνως περιεπάτουν ἐπάνω καὶ κάτω δύο ὑποκείμενα φιλικώτατα συνδιαλεγόμενα, ὁ εἷς ἔχων τὸν βραχίονα πέριξ τῆς ὀσφύος τοῦ ἄλλου.

Τὸ φαινόμενον ὡμοίαζε τοὺς πλευρὸν μὲ πλευρὸν κεκολλημένους ἀδελφοὺς τῆς Σιάμ, ἢ τὸν Κάστορα καὶ Πολυδεύκην.

Διῆλθον δύο ἢ τρεῖς φορὰς ἐνώπιον ἡμῶν ἅπαξ τοῦ ἑνὸς ῥίψαντος ἐπ᾿ ἐμοῦ βλέμματα νοθοκαλσύνης.

Τὰ δύο ταῦτα ὑποκείμνα ἦσαν ὁ μέλλων νὰ μᾶς δικάσῃ πρόεδρος Μητζόπουλος καὶ ὁ δικηγόρος τῶν ἀντιδίκων ὁ λαμπρόψυχος Γκολφινόπουλος.

Ἐννοήσαμεν τότε ὅτι εὑρισκόμεθα ὑπὸ τὴν στέγην ἐκείνην, ὡς ὁ λινόπληξ.

Διῆλθον τινὰ λεπτὰ καὶ ὁ δικηγόρος ἡμῶν κ. Ν. Καρατζᾶς προσεγγίζει καὶ λέγει ὅτι ἡ δίκη ἀναβάλλεται, διότι τὸ δικαστήριον δὲν εἶνε πλῆρες. Πράγματι ἀπουσίαζε ὁ ἐφέτης κ. Π. Θανόπουλος.

— Ἤλθομεν εἰς Πάτρας, ὅπως δικασθῶμεν· ἂς συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον δι᾿ ἑνὸς δικηγόρου. Ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς δικαστὰς τῆς πατρίδος ἡμῶν, δὲν ἐπιθυμοῦμεν ἄλλας ἀναβολάς, οὔτε δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν εἰς Πάτρας πολυεξόδως τὴν ἄγνωστον ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Θανοπούλου.

Ὁ κ. πρόεδρος Μητζόπουλος εἰς τὴν ἐπίμονον τοῦ δικηγόρου ἡμῶν αἴτησιν ἐνέδωκε. Μετ᾿ ὀλίγα λεπτὰ οἱ κ. δικασταὶ ἔλαβον τὰς ἕδρας των μεθ᾿ ἑνὸς δικηγόρου πάντῃ ἀγνώστου πρὸς ἡμᾶς.

Ἴσως δὲν εἶνε ἄκαιρον νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν τῷ μαιανδρώδει τέλματι τῆς μακρᾶς στροφουργικῆς αὐτῆς διαδικασίας εἴχομεν προσπελάσει πρό τινος χρόνου τὸ ἕτερον τμῆμα τοῦ ἐφετείου Πατρῶν, τὸ ὁποῖον προήδρευεν ὁ πολυπάταγος δεσποτικός, ἰδιότροπος, ἀπότομος καὶ ὑβριστὴς Βῶρος, ἀλλὰ παρ᾿ ὅλων θεωρούμενος ἐντιμότατος, φιλοδίκαιος καὶ νομικῶν ὀρθῶν γνώσεων, ὅσον ἐπιτρέπει ἡ στρεβλώνουσα ἐγκεφάλους καὶ νεφροὺς αὐτὴ στρεψόδικος ἡμῶν νομοθεσία. Σὺν τῷ ἐφέτῃ Βώρῳ συνεργάτης καὶ εἰσηγητὴς ἦτο ὁ Μακρακιστὴς Καράκολος, ὅστις ὅσον ἐπτοεῖτο τὴν κ α λ ο ύ ν τ ζ ι α, ἄλλο τόσον ἐσφενδόνισε μίαν στενοκεφαλικὴν ἀπόφασιν πλήρους σοφίας, ὑπερβαίνουσαν τὴν ἰδίαν καλούντζια εἰς τὰς κρυσταλλωτὰς ἀντανακλάσεις της ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος ἡμῶν.

Ἀλλὰ πόσοι τῶν δικαστῶν τῆς Ἑλλάδος γνωρίζουν ἐν τῇ ἰσοδιότητι αὐτῶν τί ἐστὶ χαρακτήρ; τὸ δὲ ζήτημα ἐὰν ἡ ἰσοδιότης σχηματίζῃ ἢ καταστρέφῃ χαρακτῆρας ἔσεται τῆς πρώτης ἐθνοσυνελεύσεως τὸ πολυμέριμνον. Ὁ κ. Smiles λέγει, τὸ στέμμα καὶ ἡ δόξα τοῦ βίου, ἡ εὐγενεστέρα τοῦ ἀνθρώπου περιουσία εἶνε ὁ χαρακτήρ. Ὁ Προκόπιος Σκαλιστήρης ἐν μιᾷ τῶν πολυκωθώνων περιόδων του τόσον συχνὰ πανηγυρισθεισῶν ἐν Πάτραις, θὰ ἐσάρκαζε βεβαίως τὸν κ. Smiles ἐὰν ἐζήτει οἱ λόγοι του νὰ εὕρωσιν ἐν Ἑλλάδι ἠχὼ ἐντὸς τοῦ κύκλου του.

Ἀλλὰ μήπως ὁ Ἠλιάδης ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ θεατρίνου ἐνῷ ἐσπούδασε τοῦ Αἰακοῦ τὸ ἐπάγγελμα δι᾿ ὃ καὶ δύναται νὰ κάμνῃ ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ ὄχι εἰς τὸν Ἅδην τοὺς ἀνθρώπους νὰ ταξειδεύουν εἰς τὸν ἀέρα μὲ μὴ ὑπάρχοντας σιδηροδρόμους δὲν ἤθελε διασαρδανεύσει τὰ χείλη του ἐὰν ἤκουε τὸν Σίδνεϋ Σμὶθ λέγοντα διὰ τὸν Φραγκῖσκον Χόρνερ ὅτι εἶχε τοιοῦτον χαρακτῆρα, ὥστε αἱ δέκα ἐντολαὶ ἐφαίνοντο κεχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ἀφοῦ οὗτος πρὸς δόξαν του τὰς ἔχει καὶ τὰς δέκα ἐντὸς τῆς εὐγενοῦς καρδίας του φυλακισμένας. «Χαρακτὴρ κ. Μιτζόπουλε! Χαρακτὴρ κ. Σκαλιστήρη! Χαρακτὴρ κ. Ἠλιάδη ἐφώναζεν ὁ Γεώργιος Κάνιγκ, διότι τὸ στάδιον μου πρέπει νὰ γείνῃ διὰ τοῦ χαρακτῆρος μου»·

Ἐγκαταλείπομεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ ἀκροασθῶσι πρῶτον τὰ τῆς δίκης αὐτῆς, ὅταν ἀναγνώσουν τὰ τῆς ἀποφάσεώς της καὶ τὰς ὀλεθρίας συνεπείας της, οὗτοι μόνοι ἂς ἀποφανθῶσι τίς ἄλλος πταίει ἢ ἡ ψευδὴς καὶ δολία καὶ στρεψόδικος αὐτὴ νομοθεσία, ἥτις ἀντὶ νὰ μορφώνῃ χαρακτῆρας ἐν Ἑλλάδι ἐξ ὧν καὶ μόνων ἔχει ἀνάγκην τὸ ἔθνος τοὐναντίον διαφθείρει καταστρέφει καὶ θὰ καταστρέφῃ χαρακτῆρας. Εἰς τὰς πεπολιτισμένας κοινωνίας οἱ χαρακτῆρες ἀναδεικνύονται πρῶτον τῶν νομοδιδασκάλων, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν δικαστῶν καὶ δικηγόρων. Ἐν Ἑλλάδι εἰς ἐκεῖνον τῶν σκαφτιάδων καὶ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου· οὗτος σήμερον εἶνε ἐντιμότερος καὶ χριστιανικότερος.

Οἱ κύριοι δικασταὶ ἂς μὴ ὀργίζωνται διὰ τὰς ὀρθὰς καὶ δικαίας καὶ αὐστηρὰς καὶ καυστηρὰς αὐτὰς παρατηρήσεις. Ὁ Βαλέριος Μάξιμος ἐθεώρει ὅτι ὁ αὐστηρὸς ἔλεγχος ὑπῆρξε πρὸς τὴν δημοκρατίαν τῆς Ῥώμης ὠφελιμώτερος ἢ ὅλαι αἱ νίκαι της. Μέχρι τοῦδε οὐδεὶς Ἕλλην ἐτόλμησε νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν ἐναντίον τῶν φανερῶν παρανομιῶν καὶ τῆς ἀναιδοῦς τυραννίας τῶν κυρίων τούτων ἰσοβίων. Ὁ τόπος ἔχει λοιπὸν ἀνάγκην μαρτύρων ὅπως ἀπαλλαχθῇ τῶν τοιούτων. Ἐὰν λοιπὸν εἷς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νέος Ἀστὴρ δὲν ἐπιληφθῇ μὲ τὰ ὅλα του τὸ ζήτημα τῆς δικαιοσύνης, οἱ πτωχοί, οἱ ἀσθενεῖς θὰ κλαίουν καὶ ὀδύρωνται διὰ τὰς ἁρπαγὰς τῶν περιουσιῶν των, τοῦ ἄρτου των ἐκ τοῦ στόματός των, ἕνεκα τούτων τῶν δικαστῶν, τούτων τῶν ἰσοβίων τυράννων. Τί ἐπιθυμοῦν λοιπὸν τὰ τοιαῦτα ἐξαμβλώματα τῆς δικαιοσύνης νὰ φέρωσιν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἡμέρας τοῦ Μανλίου Καπιτολίνου, Σπουρίου Μέλιους, Σπουρίου Κράσσου, καὶ Κατιλίνα οἵτινες ἐπροτίμησαν νὰ συνωμότουν κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος των, διότι αἱ παρανομίαι τῶν νόμων διήγειρον τὰ πάθη, τὸ μῖσος, τὴν ἐκδίκησιν ἐσωτερικῶς τοσοῦτον, ὥστε ἀμερίμνουν πλέον καὶ δι᾿ αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν ἐπαπειλοῦντα τὴν Ῥώμην; Οἱ στρατιῶται τοῦ Φαβίου Κάσου ἠρνήθησαν νὰ καταδιώξουν τὸν ἐχθρὸν καὶ τελειώσουν τὴν νίκην, διότι τὰ κομματικὰ πάθη τοὺς ἔκαμαν νὰ μισοῦν τὸν στρατηγόν των. Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀππίου, ἐπροτίμησε νὰ νικηθῇ καὶ λάβῃ τὴν φυγὴν παρὰ νὰ συντείνῃ εἰς τὴν δόξαν του (Τίτος Λίβιος βιβλίον 2) Εὑρισκόμεθα ἐν ὁμοίᾳ ἐποχῇ, τὰ πάθη εἶνε λυσσώδη. Ἐλησμονήσαμεν πατρίδα καὶ δικαιοσύνην. Ἡ πηγὴ ὅλων τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος προέρχεται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν δικαστηρίων, διότι ἡ ταρτουφικὴ ἀδικία εἶνε τὸ μεγαλείτερον τέρας τῆς αἱματηροτέρας ἐπαναστάσεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΑΝ, 5 Ἰανουαρίου. — Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐγνωστοποίησε σήμερον εἰς τὴν Πύλην, ὅτι ἀποδέχεται μετά τινων τροποποιήσεων τὸ σχέδιον τῆς διακοινώσεως τῆς ὑποβληθησομένης πρὸς τὴν Γαλλίαν κατ᾿ εἰσήγησιν τοῦ Διβανίου περὶ τοῦ ζητήματος Σχαδούρν.

ΒΙΕΝΝΗ, αὐθημερόν. — Β ο υ λ ή. — Ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν μεταξὺ Αὐστρίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὑπουργός, ὅστις ἀπαντᾷ εἰς τοὺς ῥήτορας, οἵτινες ἔλαβον τὸν λόγον κατὰ τῶν συνθηκῶν, ἐπιβεβαιοῖ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀγορῶν τῆς Ἀνατολῆς διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν. Οὕτως ἡ κυβέρνησις οὐδὲν θὰ ἀμελήσῃ ὅπως ἐξασφαλίσῃ καλὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Τελευτῶν δὲ ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου, ἐπιπροστίθησιν ὅτι ἡ τελωνειακὴ ἕνωσις τῶν κρατῶν τῆς Κεντρῴας Εὐρώπης διατελεῖ εἰλικρινὴς καὶ συμπαγὴς ὅσον αἱ πολιτικαὶ αὐτῶν συμμαχίαι.

ΛΙΣΑΒΩΝ, αὐθημερόν. — Ὁ κ. δὲ Φερέρα ἐσχημάτισεν τὸ νέον ὑπουργεῖον

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

ΒΟΜΒΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Πρὸ ἡμερῶν, δύο μηδενισταί, οἵτινες εἶχον συλληφθῆ ἐν Μόσχᾳ, ἐγκαθείρχθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου.. Τοῦτο δ᾿ ἐγένετο καθόσον διεδόθη ὅτι εἶχον ἐπιφορτισθῆ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας των νὰ προβῶσιν εἰς ἀπόπειραν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Τσάρου, ἥτις καὶ θὰ ἐλάμβανε χώραν κατὰ τὴν ἐκ Κριμαίας ἐπάνοδον τούτου. Κατὰ τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ διαμονὴν τοῦ Τσάρου, αἱ ἀρχαὶ εἰδοποιήθησαν ὅτι οἱ μηδενισταὶ ἐδείκνυον σημεῖα ἐπανειλημμένα μεγάλης δραστηριότητος. Ἀνώνυμος ἐπιστολὴ ληφθεῖσα ὑπὸ ὑπαλλήλου τινὸς κατὰ τὴν ἐν Κριμαίᾳ διαμονὴν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἀνήγγειλλεν, ὅτι εἰς τὰ περίχωρα μικροῦ σταθμοῦ τοῦ ἀπὸ Μόσχας εἰς Ριαζὰν σιδηροδρόμου εἶχεν ἀνορυχθῆ ὑπόνομος.

Ἡ γραμμὴ ἐξητάσθη παραχρῆμα καὶ δύο βόμβαι ἀνεκαλύφθησαν τοποθετημέναι ὑπὸ τὰ σίδηρα τῆς γραμμῆς. Ἠλεκτρικὸν σύρμα ὡδήγει εἰς μικρὸν δάσος παρὰ τὴν ἐπιχωμάτωσιν τοῦ σιδηροδρόμου. Πολλὰ πρόσωπα, ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σταθμοῦ συνελήφθησαν καὶ ἀνεκρίθησαν. Εἷς ἐκ τῶν συλληφθέντων ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ ἡμερῶν, ἐνῷ φοβερὰ θύελλα μὲ βροχὴν καὶ ἄνεμον ἐμαίνετο, δύο ἐργάται χωρικοὶ μεταβαίνοντες ἐκ τοῦ χωρίου των εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας, τὸν παρεκάλεσαν νὰ δεχθῇ αὐτοὺς ὑπὸ τὴν στέγην του. Κατὰ τὸν μάρτυρα οἱ ἄγνωστοι ἔμειναν πολλὰς ἡμέρας εἶχον δὲ μεθ᾿ ἑαυτῶν καὶ πολλὰ ἐργαλεῖα. Οἱ χωρικοὶ οὗτοι μόνον, προσέθηκεν, ἠδύναντο νὰ σκάψωσι τὴν ὑπόνομον. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ ἀστυνομία κατεζήτει ἐπὶ ματαίῳ τοὺς «ἐργάτας», τέλος δὲ ἀνεκάλυψεν αὐτοὺς ἐν Μόσχᾳ. Οἱ ψευδοεργάται οὗτοι εἶνε οἱ δεσμῶται, τοῦ φρουρίου τοῦ Πέτρου Παύλου. Φαίνεται ὅτι πολλαὶ ἐνοχοποιητικαὶ ἐπιστολαὶ εὑρέθησαν ἐπ᾿ αὐτῶν.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΙΝΦΛΟΥΕΝΤΖΑΣ

Ὁ δόκτωρ Πφάϊφερ ἀνεκοίνωσεν ἤδη ἐπισήμως τὰ πορίσματα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ βακτηριδίου τῆς ἰνφλουέντζας.

Τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ εἶνε τὸ μέγεθός του. Τὸ βακτηρίδιον τῆς ἰνφλουέντζας εἶνε τὸ μικρότερον τῶν βακτηριδίων ὅσα ἀνεκαλύφθησαν μέχρι τῆς σήμερον. Κατὰ τὸ μέγεθος εἶνε τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ εὑρισκομένου εἰς περιπτώσεις δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος μικροβίου, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ μᾶλλον μικροσκοπικὸς ὑφιστάμενος ὀργανισμός. Τὸ νέον βακτηρίδιον ὁμοιάζει πολὺ πρὸς ἐκεῖνο ὅπερ ἀπαντᾷ εἰς τὴν φλόγωσιν τῶν πνευμόνων, πρὸς τὸ Φρίδλανδεν δηλ. μικρόβιον, οὕτω κληθὲν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτό. Διαφέρει ἐν τούτοις τοῦ τελευταίου τούτου κατὰ τὸ σχῆμα, ὅπερ εἶνε ᾠοειδὲς καὶ οὐχὶ στρογγύλον ὡς τὸ Φρίδλανδερ.

Τὸ βακτηρίδιον τῆς ἰνφλουέντζας ἐκαλλιεργήθη μέχρι τῆς πέμπτης γενεᾶς ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτὸ δόκτορος Πφάϊφερ. Τὰ ζῷα, ἅτινα ἐνεβολιάσθησαν δι᾿ αὐτοῦ ἦσαν μῦς, περιστεραί, κόνικλοι καὶ πίθηκοι. Ἡ ἰνφλουέντζα δὲ ἐξεδηλώθη μόνον εἰς τοὺς πιθήκους καὶ τοὺς κονίκλους. Ὁ δόκτωρ Πφάϊφερ ἐβοηθεῖτο εἰς τὰς ἀνακαλύψεις του ὑπὸ Ἰάπωνος ἰατροῦ τοῦ δόκτορος Κιτασάτο, τοῦ ἀνακαλύψαντος τὸ βακτηρίδιον τοῦ τετάνου.

Καὶ ἕτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ βακτηριδίου τῆς ἰνφλουέντζας εἶνε ἡ ἀκινησία του. Εὑρίσκεται εἰς διαφόρους θέσεις, μόνον, εἰς ἁλύσσεις καὶ εἰς μακρὰς γραμμάς. Ἐλλείπει δὲ ὁλοσχερῶς παρ᾿ αὐτῷ ἡ τάσις ἐκείνη τοῦ νὰ ἕλκωνται πρὸς ἄλληλα τὰ συμπλέγματα, ἥτις παρατηρεῖται εἰς ἄλλα βακτηρίδια.

ΦΟΒΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

350 ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΑΙ ΕΤΑΦΗΣΑΝ ΖΩΝΤΕΣ

Ἐκ Νέας Ὑόρκης τηλεγραφεῖται εἰς τὰ ἀγγλικὰ φύλλα τὸ ἀκόλουθον πρωτοφανὲς δυστύχημα.

Τὴν 5 ἑσπερινὴν ὥραν τῆς 25 παρελθόντος Δεκεμβρίου, πρὶν ἢ οἱ ἐργάται, οἱ ἐργαζόμενοι ἐν τῷ ὑπ᾿ ἀριθ. 5 ὀρυχείῳ τῆς Μεταλλουργικῆς καὶ Ἀνθρακωρυχικῆς ἑταιρείας ἐξέλθωσι διὰ τὸ δεῖπνον, καπνὸς ἐφάνη ἀναθρώσκων ἐκ τῆς ὀπῆς τοῦ ὀρυχείου τούτου καὶ μετ᾿ ὀλίγον φοβερὸς γδοῦπος, ὡσεὶ παρατεταμένη βροντή, ἐπηκολούθησεν. Οἱ εἰς τὸ στόμιον τοῦ φρέατος εὑρισκόμενοι ἐργάται ἔρρηξαν κραυγὰς τρόμου, ὅτε δὲ ἕτεροι ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου παρετήρησαν ὅτι ἡ ὀπὴ ἦν τελείως πεφραγμένη!

Τὸ δυστύχημα εἶνε τὸ φρικαλεώτατον ἐξ ὅσων ποτε συνέβησαν, εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Κατ᾿ ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐν τῷ ὀρυχείῳ εὑρίσκοντο 350 καὶ πλέον ἐργάται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως Ὀγδοήκοντα πέντε ἐκ τούτων διέφυγον τὸν θάνατον διὰ παλαιᾶς τινος εἰσόδου, ἀλλ᾿ οἱ πλεῖστοι εἶνε ἐν τούτοις μεμωλωπισμένοι καὶ κεκαυμένοι, οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἐλπίς, λέγει ἡ ἐφημερὶς ἐξ ἧς παραλαμβάνομεν τὴν τρομερὰν εἴδησιν, ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἡ σωτηρία τοῦ ἑνὸς ἡμίσεως τῶν ἐντὸς καταπλακωθέντων ὑπὸ τοῦ χώματος. Ἡ ἔκρηξις προὐξενήθη ἐκ τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως πυροβόλου ἐν καιρῷ καθ᾿ ὃν ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν ὀρυχείων ἦν πεπληρωμένη ἀεριόφωτος.

Ἀλλὰ κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα 143 ἐργάται διεσώθησαν, καίτοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν φέρουσι βαρέα τραύματα. Ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν ὅτι ἐν τῷ μεταλλωρυχείῳ ὑπῆρχον 350 ἄνδρες ὅτε ἡ ἔκρηξις ἐγένετο, ἀπομένουσιν εἰσέτι 207 καταπλακωθέντες ὑπὸ τὰ χώματα.

Αὔριον ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» δὲν θέλει ἐκδοθῆ χάριν τῆς σήμερον μεγάλης ἑορτῆς.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Χθὲς ἦγε ἡ ἐκκλησία μας τὴν ποιητικωτέραν της ἑορτήν· ἡ ὡραία ἐαρινὴ ἡμέρα ὁ θερμὸς ἥλιος ἡ μέλλουσα κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ κεντρικῇ δεξαμενῇ, εἶχον συγκεντρώσει κατὰ μυρμηκυιὰς ἄπειρον κόσμον ἐπὶ τῶν ἀριστερᾷ καὶ ὄπισθεν τῆς δεξαμενῆς λόφων ἀναμένοντα τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἀναχωρησάσης λιτανείας. Τὴν λιτανείαν παρηκολούθει σχετικῶς ὀλίγος κόσμος καθότι ὁ περισσότερος προεπορεύθη ταύτης ζητῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν καταλληλοτέραν θέσιν. Μεταξὺ τῶν ἐν τέλει διεκρίνοντο ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ἐν τῇ πρὸ τῆς δεξαμενῆς πλατείᾳ ἐτελέσθη ἡ δοξολογία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου πρώην Κεφαλληνίας κυρίου Κομποθέκρα τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς ἀνακρουούσης διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια, δὲν παρίστατο δὲ κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Γερμανὸς μεταβὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα μετὰ τὴν ἐν Μητροπόλει δοξολογίαν ὅπως τελέσῃ ἐκεῖσε τὸν μέγαν ἁγιασμὸν τῶν ὑδάτων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐγένετο ἐν ὅλῃ τῇ προσηκούσῃ πομπῇ ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ, τοῦ λόχου τῶν στρατιωτῶν παρουσιαζόντος ὅπλα. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τῶν ὑδάτων τὸ ὕδωρ ἀφέθη ἐλεύθερος εἰς τὰς κρήνας τῆς πόλεως ὁ δὲ πυκνὸς κόσμος ἤρχιζε νὰ διασκορπίζεται βαθμηδὸν ἐν πλήρει τάξει καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδείου. Καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας ἐτελέσθη ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ μικρᾷ τῆς πλατείας δεξαμενῇ τοῦ πήδακος. Εἶχε στηθῆ ἐκ τοῦ προχείρου σημαιοστόλιστος ἐξέδρα ἐν ᾗ ἐψάλη ἡ δοξολογία, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῶν ὀρφανῶν Χατζῆ Κώστα ἀνέκρουε διάφορα τεμάχια.

Ἐν Πειραιεῖ.

Μεγαλοπρεπῶς ἐπίσης διεξήχθη ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἐν τῇ γείτονι πόλει· στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἡγουμένης τῆς μουσικῆς τοῦ Ζαννείου Ὀρφανοτροφείου ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ στρατῶνος καὶ παρετάχθη πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος. Περὶ τὴν 10ην καὶ 1)2 οἱ κώδωνες τοῦ ναοῦ ἀνήγγελλον τὴν ἔξοδον τῆς πομπῆς, ἧς ἡγεῖτο ὁ Σταυρός. Ὁ συνωστισμὸς τοῦ πλήθους ἦτο τοσοῦτος, ὥστε μετὰ δυσκολίας κατωρθώθη ἡ ἀραίωσίς του ἐπὶ τῆς Β. ἀποβάθρας ἀφ᾿ ἧς ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ ἡ κατάδυσις ῥιφθέντος μάλιστα καί τινος εἰς τὴν θάλασσαν· τὴν ἱεροτελεστίαν ἐτέλεσεν ὁ ἅγιος Θαυμακοῦ, ἐνῷ τὸ πυροβολοστάσιον ἀπέδιδε τὰς κεκανονισμένας τιμάς.

Εἰς τὰ Φάληρα.

Καὶ εἰς τὰ δύο Φάληρα ἐτελέσθη ἡ κατάδυσις ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ της· ἐν νέῳ Φαλήρῳ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου εἶχε καταπλεύσει ὁ «Μιαούλης» ὅστις καὶ ἐχαιρέτισε τὴν κατάδυσιν διὰ κανονιοβολισμῶν, ἐν Παλαιῷ δὲ Φαλήρῳ ὁ διευθυντὴς τοῦ καφενείου κ. Ξηροτάγαρος εἶχε μικρόν τι κανόνιον ῥίπτων ἐπανειλημμένως.

×

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΙΣ

Χθὲς ἐψάλη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ παρεκκλησίῳ, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. κ. Οἰκονομίδου, ἡ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων συνήθης δοξολογία, ἐν ᾗ παρέστησαν ἅπασα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, ὁ Μ. Δοὺξ Παῦλος καὶ οἱ αὐλικοὶ μετὰ τῶν κυριῶν των. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἀφίχθη καὶ ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὅστις ἐτέλεσεν ἁγιασμὸν περιράνας ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τῶν ἀνακτόρων.

×

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΠΑΥΛΟΣ

Ὁ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ξενιζόμενος Μ. δοὺξ Παῦλος. ὅστις ἀφίχθη ἐνταῦθα ὅπως διέλθῃ τὰς ἐπισήμους ταύτας ἑορτὰς ἀνέβαλε τὸ ταξείδιόν του καὶ ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Τρίτην διὰ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὁρμοῦντος θωρηκτοῦ «Δόνσκοϊ» κατευθυνόμενος εἰς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν καὶ εἶτα εἰς Πετρούπολιν.

×

ΟΙ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Τὴν 2 καὶ 15΄ τῆς προχθεσινῆς πρωΐας συνέβησαν σεισμοὶ καθ᾿ ὅλην σχεδὸν τὴν Πελοπόννησον. Ἦσαν σφοδροὶ καὶ εἶχον διεύθυνσιν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, καὶ εἰς πολλὰ δὲ μέρη τῆς Στερεᾶς κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ᾐσθάνθησαν τὸν σεισμὸν ἄνευ εὐτυχῶς δυστυχημάτων.

×

ΕΦΟΔΟΣ ΕΙΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Περὶ τὴν 4ην μ. μ. τῆς χθὲς τὸ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου καὶ παρέκει ὀλίγον πρὸς τὰ Χαυτεῖα τμῆμα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἦτο ἀδιάβατον ἐκ τοῦ πυκνῶς συνωστιζομένου πλήθους ὅπερ περιέμενε ἐκεῖ ἐκ περιεργείας διαπυνθανόμενον τὰ συμβαίνοντα. Ἰδοὺ τί εἶχε συμβῆ ἡ ἀστυνομία πληροφορηθεῖσα ὅτι διενηργεῖτο εἴς τινα ἐκεῖ οἶκον χαρτοπαίγνιον μετέβη καὶ περιεκύκλωσε τοὺς παίκτας κλείσασα ὅλας τὰς εἰσόδους. Ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος διήρκεσε ἐπὶ πολὺ πλεῖσται ὅσαι διαδόσεις ἠκούοντο περὶ τῆς σκηνῆς ταύτης, ὅτι οἱ χαρτοπαῖκται ἐπυροβόλησαν διὰ πολυκρότου ἐκ τῶν παραθύρων ὅτι κατώρθωσαν νὰ δραπετεύσουν καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς βλέπομεν εἶνε ὅτι χαρτοπαίγνιον δὲν θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὴν πόλιν μας τοὐλάχιστον φανερὸν μετ᾿ οὐ πολὺ δὲ καὶ τὸ κρυπτὸν κατὰ φυσικὴν συνέπειαν θὰ ἐκλείψῃ, διότι τὸ διαμένον κρυπτὸν μετατρέπεται εἰς φανερὸν ὅπερ καὶ θὰ κατωρθοῦται πάντοτε ἀμειλίκτως νὰ πατάσσεται.

×

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Μετὰ λύπης μεταδίδομεν σήμερον τὴν εἴδησιν εἰς τοὺς ἡμετέρους μας ἀναγνώστας ὅτι ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ ἰατρικοῦ κλάδου ἐν τῷ στρατῷ, ἀπεπειράθη ν᾿ αὐτοκτονήσῃ, ῥιφθεὶς παρὰ τὸ Φάληρον ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Εὐτυχῶς ἀντιληφθεὶς τοῦτον σιδηροδρομικός τις ὑπάλληλος ἐπρόφθασε νὰ τὸν ἀποσύρῃ ἐκεῖθεν, προλαβὼν οὕτω αὐτὸν ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἀπονενοημένου τούτου κινήματος.

×

ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΧΕΔΙΒΟΥ ΥΠΟ ΑΝΑΚΡΙΣΙΝ

Οἱ νοσηλεύσαντες τὸν ἀποβιώσαντα Χεδίβην ἰατροὶ Σάλεμ πασᾶς καὶ Ἰσᾶ πασᾶς θέλουσι κληθῆ ἐνώπιον ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ἰατρῶν, ἵνα δώσωσι ἐξηγήσεις περὶ τῆς θεραπείας ἧς ἔκαμον χρῆσιν κατὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος Χεδίβου.

×

ΛΗΣΤΕΙΑ ΜΕΤΑ ΒΑΣΑΝΩΝ ΕΝ ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ

Ὡς τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐκ Καρδίτσης τῆς «Παλιγγενεσίας», λῃστρικὴ συμμορία εἰσβαλοῦσα εἰς τὸ μοναστήριον Ντοῦσκο τῆς περιφερείας Τρικκάλων, ἐβασάνισεν τὸν Ἡγούμενον ἀνηλεῶς, ἀφαιρέσασα χρήματα καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα.

Ὁ Μοίραρχος Τρικκάλων, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀνακριτὴς μετέβησαν ἐπιτοπίως.

×

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΛΩΠΟΔΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ δραστηρίου ἀστυνόμου τοῦ 6ου τμήματος κ. Μιχαλοπούλου συνελήφθησαν τέσσαρας θρασεῖς λωποδῦται οἵτινες διαρρήξαντες τὰς θύρας τοῦ καπνοπωλείου Ι. Μακρῆ κατεγείνοντο εἰς τὸ ἔργον των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΞΕΡΕΣ

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Ξερὲς δεικνύουσιν ὁπόσον σοβαρὰ ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τῆς πόλεως ἐπίθεσις τῶν ἀναρχικῶν. Οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὅταν τὰ θέατρα, τὰ καφενεῖα, αἱ λέσχαι ἔβριθον εἰσέτι ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἐτόλμων νὰ ἐξέλθωσι μέχρις οὗ αἱ ταραχαὶ ἔληξαν. Πολλὰ πρόσωπα δὲ ἔμειναν εἰς τὰ θέατρα καὶ τὰ «Κλούμπ» μέχρι τῆς ἠοῦς, μετὰ πολλῶν ὡρῶν ἀγωνίαν καὶ φόβου. Πολλοὶ ἀναρχικοὶ κατώρθωσαν ν᾿ ἀποδράσωσι. Βαρβάρως δὲ ἐδολοφόνησαν καὶ κατεσυνέτριψαν τρία πρόσωπα. Μόνος εἷς ἀναρχικὸς ἐφονεύθη. Δύο ἄλλοι ἐπληγώθησαν,

Ταξειδιῶται δ᾿ ἐξ Ἀνδαλουσίας προερχόμενοι βεβαιοῦσιν ὅτι ἀνησυχία μεγάλη ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἐκεῖσε. Τὰ ἐντόπια φύλλα παραπονοῦνται ὅτι αἱ ἀρχαὶ δὲν ἔλαβον τὰ δέοντα μέτρα ὅπως προλάβωσι τὴν ἐπέλασιν τῶν ἀναρχικῶν κατὰ τοῦ Ξερές, ὅτε ἔλαβον γνῶσιν τοῦ τεκταινομένου σχεδίου. Εἰς Ξερὲς δὲ ἀφίκετο κατ᾿ αὐτὰς ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Ἀνδαλουσίας μετὰ ἐπικουρικοῦ στρατοῦ. Ἐλήφθησαν προσέτι καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ μέτρα, αἱ ταραχαὶ δὲ δὲν ἀνενεώθησαν εἰσέτι.

ΝΕΑ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΕΝ ΥΕΜΕΝΗ

Νέα ἀνταρσία ὑπεκινήθη ἐσχάτως ἐν Ὑεμένῃ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰμὰν Ἀχμὲδ Ἐδδέν, γόνου τῶν πρώτων διοικητῶν Ἀράβων τῆς Ὑεμένης. Οἱ ἀντάρται βαδίζουσι κατὰ τῆς Σαναᾶς, οἱ Τοῦρκοι δὲ ἀφ᾿ ἑτέρου βαίνουσι κατ᾿ αὐτῶν. Αἱ ὁδοὶ κατήντησαν σχεδὸν ἀδιάβατοι. Ἡ φυλὴ τῶν Σεΐκων ἐξανίσταται καθ᾿ ὅλην τὴν χώραν. Ἀγγέλλεται δὲ ὅτι τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα μεταξὺ Χοδαϊδὰχ καὶ Σαναᾶς ἐκόπη. Τὰ πράγματα εἰσέρχονται εἰς σοβαρωτάτην φάσιν καθόσον ἡ ἀνταρσία προσλαμβάνει θρησκευτικὸν χαρακτῆρα.

ΟΙ ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΝ ΤΗ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙᾼ

Ὁ βαρῶνος Χὶρς, ὅστις ἀνέλαβεν ὡς γνωστὸν νὰ προστατεύσῃ ὅλους τοὺς ἐν Ῥωσσίᾳ καταδιωκομένους ἑβραίους, διέψευσε κατηγορηματικῶς τὴν εἴδησιν, ὅτι τὰ σχέδιά του περὶ ἱδρύσεως ἑβραϊκῶν ἀποικιῶν ἐν τῇ Ἀργεντινῇ Δημοκρατίᾳ ἀπέτυχον συνεπείᾳ διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας καὶ αὐτοῦ. Ὁ βαρῶνος ἐδήλωσεν ὅτι τοὐναντίον ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀποικίσεως. Αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς ἀγορὰν νέων πλέθρων γῆς εἶχον διακοπῆ ἐπί τινα καιρόν, ἀλλ᾿ ἐπανελήφθησαν μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Γκόλτσμιτ.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας κατὰ τὸν βαρῶνον Χὶρς, συνήνεσεν ἤδη νὰ παραχωρήσῃ 5,000,000 στρέμματα ἐκ τῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων

ζητηθέντων. Προσέθηκε δὲ ὅτι ἡ ἰουδαϊκὴ ἀποίκισις ἐν τῇ Ἀργεντινῇ ἀπολαύει νῦν ἄκρας εὐημερίας. Τρεῖς ἀποικίαι περιλαμβάνουσαι 130,000 στρέμματα, ἱδρύθησαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Βουένος Ἄϋρες, ὁ πληθυσμὸς δὲ αὐτῶν εἶνε ἤδη ἀπὸ πολλοῦ συμπεπληρωμένος. Αἱ ἰουδαϊκαὶ ἑταιρίαι τῆς ἀποικίσεως σκοποῦσι νὰ προετοιμάσωσι τὰ τῆς ἀποδημίας εἴκοσι χιλιάδων Ἰουδαίων κατὰ τὸ παρὸν ἔτος προσέτι δὲ καὶ νὰ λάβωσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀργεντίνης παραχώρησιν νέου χώρου.

ΤΟ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Λέγεται ὅτι τὴν 27 Ἰανουαρίου θέλει ἀνασταλεῖ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρώτου λαχείου ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ λιμοῦ πασχόντων χωρικῶν ἐν Ρωσσίᾳ, καὶ ὅτι δεύτερον παρόμοιον λαχεῖον ἐκδοθήσεται τότε. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ λαχεῖον τοῦτο θέλει ὑποστηριχθῇ ἰδίᾳ διὰ τῆς ἐπαρχίας. Ἡ μέθοδος αὕτη ὅπως ἐξευρεθῶσι χρήματα ὑπὲρ τῶν λιμωττόντων χωρικῶν σφόδρα καταδικάζεται ὑφ' ὅλων, καθόσον εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις πάντοτε ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς ἑκατομμύρια χάριν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν Κατὰ τῆς ἰατρικῆς δὲ ἐκθέσεως τὰ κρούσματα νόσου καλουμένης «λιμικὸς τύφος» εἰς τοὺς ὑπὸ λιμοῦ πάσχοντας δήμους, πληθύνονται ὁσημέραι εἰς βαθμὸν ἐμπνέοντα ἀνησυχίας. Φόβος δὲ ὑπάρχει μὴ ἐπιδημία ἐνσκήψῃ καὶ εἰς ὅλον τὸ ρωσσικὸν κράτος, καθόσον ἡ ἀποδημία τῶν χωρικῶν, μεταβαινόντων ἀλλαχοῦ πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας καὶ ἀνακουφίσεως γενικεύεται ὁσημέραι.

ΑΙ ΣΥΝΟΙΚΙΑΙ ΤΟΥ ΟΧΛΟΥ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝῼ

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Βερολίνου ἐνασχολεῖται νῦν εἰς λεπτομερῆ ἐπιθεώρησιν τῆς καταστάσεως τῶν οἰκιῶν τῶν πτωχοτέρων συνοικιῶν τῆς πρωτευούσης. Τὰ ἀποκαλυφθέντα κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην σκανδαλώδη δίκην τοῦ ζεύγους Χάϊντζε ἐπὶ δολοφονίᾳ νυκτοφύλακος τινος, ἐπέρριψαν τοσοῦτον φῶς ἐπὶ τοῦ συνγελαμοῦ ὅστις λαμβάνει χώραν εἰς τὰς οἰκίας τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἐν αὐταῖς συμβαινόντων ἀνηθίκων πραγμάτων, ὥστε ὁ βαρῶνος φὸν Ρίκτορεν, διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, διέταξε νὰ γείνῃ λεπτομερὴς ἐπιθεώρησις καὶ ἔδωσε ὁδηγίας ὅπως ἐφαρμόζηται τοῦ λοιποῦ κατὰ γράμμα ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις τῆς 17 Δεκεμβρίου 1880, καθ' ἣν ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις τοῦ Βερολίνου διαμενόντων προσώπων.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Δικαστήρια τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ κατ' ἐπιείκειαν δικαίου. Διαδικασία.

Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 169

Πάντες οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου οἱ διορισθέντες ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τοῦ 1873 ὀφείλουσι νὰ περιέρχωνται τὰς περιφερείας ταύτας περιοδικῶς· τὴν αὐτὴν δὲ ὑποχρέωσιν ἔχουσι καὶ οἱ νέοι δικασταὶ τοῦ ἐφετείου οἱ διορισθέντες ἀπὸ τοῦ 1876.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ τῶν περιφερειῶν τούτων δικαστήρια κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δύο δικασταὶ ἐπισκέπτονται ἑκάστην τῶν μνημονευθεισῶν περιφερειῶν, ἐξαιρουμένων τῶν δύο τελευταίων· ἐκδικάζουσι δ' ἐναλλὰξ τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις τῶν εἰς ἑκάστην τῶν περιφερειῶν τούτων ὑπαγομένων πόλεων. Ἐν τῇ προνομιούχῳ ὅμως κομητείᾳ τοῦ Lancaster ὁ ἀρχαιότατος τῶν δικαστῶν ἀείποτε προεδρεύει τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ δικαστηρίου τοῦ στέμματος.

Ἡ κομητεία Surrey ἐν οὐδεμιᾷ τῶν περιφερειῶν τούτων περιλαμβάνεται, ἀλλ' εἰδικαὶ ἐντολαὶ ἀνατίθενται δὶς τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους εἰς τοὺς δικαστὰς πρὸς διεξαγωγὴν τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῆς κομητείας ἐκείνης.

Αἱ συνελεύσεις τῶν δικαστηρίων γίνονται κατὰ τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα. Κατὰ τὰς συνελεύσεις τοῦ θέρους καὶ τοῦ χειμῶνος ἐκδικάζονται ὑποθέσεις πολιτικαὶ καὶ ποινικαί· αἱ κατὰ τὸ ἔαρ ὅμως καὶ τὸ φθινόπωρον συνελεύσεις γίνονται μόνον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων ἐκείνων, ἐν αἷς ὁ ὑπόδικος παρεπέμφθη εἰς δίκην ἄνευ ἐγγυήσεως· κατ' αὐτὰς δὲ οὐδεμία πολιτικὴ ὑπόθεσις διεξάγεται. Πρὸς ταχυτέραν τῶν ὑποθέσεων διεξαγωγὴν κατὰ τὰς συνελεύσεις τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ φθινοπώρου, διάφοροι κομητεῖαι δύνανται νὰ συνενωθῶσι, καὶ κατάλληλός τις πόλις (οὐχὶ πάντοτε ἡ αὐτὴ) ὁρίζεται, ἐν ᾗ γίνονται αἱ συνελεύσεις αὐται. Βασιλικὸν διάταγμα ἑκάστοτε δημοσιευόμενον ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τοῦ Λονδίνου» προσδιορίζει τὰς οὕτω ἑνουμένας κομητείας καὶ τὴν πόλιν ἐν ᾗ θέλει συνέλθει τὸ δικαστήριον.

Οἱ δικασταὶ διεξάγουσι τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τῶν περιφερειῶν τούτων ἐρειδόμενοι ἐπὶ πέντε διακεκριμένων ἀπ' ἀλλήλων ἐξουσιῶν, ὧν μόνον δύο ἀνάγκη νὰ μνημονεύσω ἐνταῦθα πραγματευομένας περὶ πολιτικῆς διαδικασίας, ἤτοι ἐπὶ τῆς καλουμένης Commission of assize, ἥτις παρέχει τοῖς δικασταῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδικάζωσι καὶ λύωσι τὰς εἰς τὴν γῆν ἀφορώσας διαφοράς, καὶ τῆς Commission of nisi prius, ἥτις ἐπιτρέπει αὐτοῖς νὰ ἐκδικάζωσι πᾶσαν ἐνώπιον τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων ἐκκρεμῆ ὑπόθεσιν, ἥτις εἶνε ἑτοίμη πρὸς συζήτησιν. Αἱ ὑποθέσεις αὗται παραπέμπονται εἰς τὸ westminster πρὸς ἐκδίκασιν, ἐνώπιον ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐκ τῆς κομητείας, ἐν ᾗ ἀνεφύη ἡ διαφορά, «ἐκτὸς ἐὰν πρὸ» (nisi prius) τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, ἔλθωσιν οἱ δικασταὶ εἰς τὴν κομητείαν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης χωριστὰ δικαστήρια παραδειγματισμοῦ (Gourts of Record), ὡς λ. χ. τὰ ἐν τῇ κομητείᾳ Durham καὶ Lancaster δικαστήρια τῶν Common Pleas, τὸ ἐν Λιβερπούλῃ Passage Court, καὶ τὸ ἐν Μαγκεστρίᾳ Court of Record, παρὰ τοῖς ὁποίοις ἡ διαδικασία εἶνε σχεδόν, οἵα καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτάτοις δικαστηρίοις, καὶ τὰ ὁποῖα κέκτηνται ἀπεριόριστον ἢ περιωρισμένην δικαιοδοσίαν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπιδικαζόμενα χρηματικὰ ποσά.

Ἕκαστος δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτὴν αὐτοπροσώπως· ἀλλὰ πᾶσαι σχεδὸν αἱ εἰς δικαστήρια ὑποβαλλόμεναι ὑποθέσεις διευθύνονται ὑπὸ δικηγόρων, οἵτινες ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ οἵτινες ἐνεργοῦσιν ἀντὶ τούτων. Ἄλλοτε δύο ὑπῆρχον τάξεις δικηγόρων, ἤτοι οἱ sergeants-at-law (οἵτινες, ὡς παρακατιὼν θέλω ἐκθέσει δὲν διορίζονται πλέον) καὶ οἱ barristers. Τινὲς τούτων διορίζονται ὑπὸ τοῦ στέμματος «συνήγοροι τῆς βασιλίσσης» (Queen' s counsel) Πάντες οἱ barristers περιλαμβάνονται ἐν τῷ γενικῷ ὀνόματι Counsel. Ἐκ τῶν διασημοτάτων δὲ μεταξὺ τούτων λαμβάνονται οἱ δικασταί. Οἱ μὲν κυριώτατοι δικασταὶ καὶ ὁ πρῶτος βαρῶνος διορίζονται ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, οἱ δὲ ὑποδεέστεροι (puisne judges) ὑπὸ τοῦ λόρδου καγκελαρίου. Ἄλλοτε ὅπως διορισθῇ τις δικαστὴς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἦτο ἐπάναγκες νὰ κέκτηται τὸν νομικὸν βαθμὸν serjeant-at-law· ἀλλὰ κατὰ τὸν περὶ δικαστηρίων νόμον τοῦ 1873 ὁ διοριζόμενος δικαστὴς τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὸν βαθμὸν τοῦτον. Κατὰ συνέπειαν ὁ βαθμὸς serjeant-at-law οὐδεμίαν πλέον κέκτηται σημασίαν. Τὸ σωματεῖον τῆς σχολῆς τῶν δικηγόρων τούτων διελύθη, καὶ τὰ ἐπιζῶντα αὐτοῦ μέλη εἶνε οἱ τελευταῖοι ἀντιπρόσωποι τοῦ παλαιοῦ τούτου ἀξιώματος. Τὸ προνόμιον τοῦ χορηγεῖν τὸν τίτλον τοῦ δικηγόρου ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τέσσαρας ἀρχαίας ἑταιρίας, ἤτοι εἰς τὰς τοῦ Inner Temple, Middle Temple, Lincoln's Inn καὶ Cray' s Inn, αἵτινες νῦν ἀποτελοῦσι ἐν μόνον σωματεῖον. Μέχρι τελευταῖον, ὅπως ἀποκτήσωσι τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου, οἱ σπουδασταὶ ὤφειλον μόνον νὰ καταβάλλωσι δικαιώματά τινα καὶ νὰ τρώγωσιν ἐνίοτε ἐν τοῖς ἑστιατορίοις τῶν ἑταιριῶν τούτων· νῦν ὅμως ὀφείλουσιν, ἐξαιρουμένων τῶν μελῶν τῶν πανεπιστημίων, νὰ ὑποστῶσι προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν ἐν τοῖς γενικοῖς μαθήμασι, πρὶν ἢ γείνωσι δεκτοὶ ὡς σπουδασταί· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ ὑποστῶσιν ἑτέραν ἐξέτασιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ δικαίου, ὅπως λάβωσι τὸ τοῦ δικηγόρου (barrister-at-law) δίπλωμα, ὅπερ παρέχει αὐτοῖς τὸ προνόμιον νὰ ἐξασκῶσι τὸ τοῦ δικηγόρου ἐπάγγελμα παρὰ πᾶσι τοῖς ἀγγλικοῖς δικαστηρίοις, καὶ τὸ νόμιμον δικαίωμα νὰ φέρωσι τὸν τίτλον Esquire.

Ἀκολουθεῖ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ὁ δοὺξ τῆς Νὲρ-Κάσλ διένειμε κατὰ τὰ Χριστούγεννα 660 ὀκάδας βωδινοῦ κρέατος καὶ ἱκανὴν ποσότητα ἀνθράκων εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς Οὐορκσὸπ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς.

* *

Ἡ συντεχνία τῶν σαγοποιῶν (σελλοποιῶν) ἐσχάτως διένειμεν 900 λίρας στερλίνας εἰς χριστουγεννιάτικα δῶρα εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα τοῦ Λονδίνου.

* *

Λέγεται ὅτι τὸ μεγαλείτερον βαρόμετρον, ὅπερ μέχρι τοῦδε κατεσκευάσθη, καὶ ἔχει ὕψος 41 ποδῶν καὶ 5 δακτύλων, εἶνε τὸ ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Σαὶν-Ζὰκ ἐν Παρισίοις.

* *

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς πυρίτιδος ἀποδίδεται εἰς τὸν Βερθόλδον ἢ Μιχαὴλ Σβάρτς ἱερομόναχον τῆς Γκόλαρ, πρὸς νότον τῆς Βρυνσβίγης ἐν Γερμανίᾳ, κατὰ τὸ 1320 περίπου. Ἀλλὰ κατ' ἄλλους τινὰς πολὺ ἐνωρίτερον ἐτύγχανε γνωστὴ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐν Κίνᾳ καὶ Ἰνδουστὰν πρὸ αἰώνων ἤδη ἦν γνωστή.

* *

Ὁ βαρῶνος Χὶρς, ὁ πλούσιος τῆς Αὐστραλίας ἀντίπαλος τῶν Ρότσιλδ, οὗ τινος αἱ ἐλεημοσύναι πρὸς τοὺς καταδιωκομένους ἑβραίους ἔκαμον τὸ ὄνομά του γνωστότερον ἢ ἡ μεγάλη αὐτοῦ περιουσία, τυγχάνει λίαν ἀξιαγάπητος ἀμφιτρύων. Παρατίθεται ἄφθονα γεύματα εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς τρώγει ἐλαφρὰ φαγητὰ καὶ σπανίως πίνει.

* *

Ὁ μακαρίτης Δοὺξ τῆς Δέβονσερ ἦν περίφημος, καθὰ λέγεται, μαθηματικός. Ἠδύνατο νὰ προσθέσῃ λίρας στερλίνας, σελήνια, πέννας καὶ φαρδίνια, ὅλα ὁμοῦ ταυτοχρόνως δι' ἁπλῆς ἀριθμήσεως διὰ τῶν 4 δακτύλων αὐτοῦ κατὰ μῆκος τῆς στήλης.

* *

Περίεργον συνοικέσιον ἐτελέσθη ἐσχάτως ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Τίβερτων. Ὁ μνηστὴρ Ἔδβαρδ Κουῶνς, παντοπώλης τρὶς ἤδη νυμφευθεὶς ἄγει ἡλικίαν 79 ἐτῶν, ἐνῷ ἡ Μὶς Σάρα Μόγγριτς ἡ μνηστή, ἔφθασεν ἤδη εἰς τὴν ὥριμον ἡλικίαν τῶν 65 ἐτῶν.

* *

Σπάνιον χρυσοῦν νόμισμα ἄρτι ἀνεκαλύφθη ἐν Βερζεράκ τῆς Γαλλίας. Εἶνε δὲ τοῦτο τετράδραχμον τοῦ Φιλίππου Β' τῆς Μακεδονίας, βάρους δὲ 7 1)2 γραμμαρίων ἢ 2 1)2 δραμίων. Τὸ νόμισμα τοῦτο, καθὰ λέγεται, ἐκόπη ὑπὸ τῶν Γαλατῶν 2 ἢ 3 αἰῶνας π. Χ. Κατὰ τὸν Λένορμαν ὑπάρχει καὶ ἕτερον πανομοιότατον τούτου.

* *

Ὑπελογίσθη ὅτι 18,000,000 κυβικοὶ πόδες ὕδατος ὑπερπηδῶσι τὸν καταρράκτην τοῦ Νιαγάρα κατὰ λεπτόν. Ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν ὅτι ἕκαστος κυβικὸς ποὺς ἀντιστοιχεῖ πρὸς 62 1]2 λιτρ. ἀγγλικάς, τὸ ὕδωρ ὅπερ καταπίπτει καθ' ὥραν ἐκεῖθεν ἔχει βάρος οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 32,250,000 τόνων.

* *

Ὁ πρίγκηψ Λουκιανὸς Βοναπάρτης ἐκληροδότησε τὴν σπανίαν καὶ λαμπρὰν του συλλογὴν χημικῶν ὑλικῶν εἰς τὸ γαλλικὸν ἔθνος. Τὸ ἐργαστήριόν του περιλαμβάνει εἴδη σπανιωτάτων καὶ μεγίστης ἀξίας οὐσιῶν ἐν αἷς ἰρίδιον καὶ γερμάνιον.

* *

Γυνή τις μετὰ τῶν δύο τέκνων της ἐνεγράφηκαν πρό τινος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κέντυκυ, καὶ μέλλουσι ν' ἀκροασθῶσιν ὁλοκλήρου τῆς σειρᾶς τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς, ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

* *

Ὁ μακαρίτης Κεδίβης τῆς Αἰγύπτου οὔτε ἐκάπνιζεν οὔτε ἔπινεν.

* *

Τὸ μᾶλλον βαρέως φορολογούμενον κράτος εἶνε ἡ Γαλλία.

* *

Ὅλως νέα φυλὴ Ἰνδῶν ἀνεκαλύφθη ἐν Λαβραδώρ.

* *

Ἐκ τῆς Ἱσπανικῆς Ἀμερικῆς περισσότερος χρυσὸς ἐξωρύχθη, ἢ ἐξ ἄλλου μέρους τοῦ κόσμου.

* *

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ Ἰάπων κάμνει τὴν πρωΐαν εἶνε νὰ καταβιβάσῃ ὁλόκληρον τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς οἰκίας του, ἀφίνων τὸ ἐσωτερικὸν εἰς τὴν θέαν τοῦ διαβάτου.

* *

Ὁ ναὸς τοῦ Χὸμ-μόν-ζι, ἐν Ἰγκεγκάμη, ᾠκοδομήθη τῷ 1282 καὶ ἐπερατώθη τῷ 1308, εἶνε δὲ μία τῶν περιεργοτέρων θρησκευτικῶν οἰκοδομῶν τῆς Ἰαπωνίας.

67

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

(συνέχεια).

Ὁ ἔρως τοῦ Βέλλιου

Μετὰ τῶν τετρακοσίων του ὁ Ἀνδροῦτζος ἀφιχθεὶς εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου εἶδεν ὅτι οἱ ἀλβανοὶ εἶχον διαβῆ ἐκεῖθεν πρό τινων ἡμερῶν προχωροῦντες πρὸς τὴν Λακωνίαν, ὅπως ἐκεῖ προσβάλωσι τὰς ρωσσικο-ἑλληνικὰς δυνάμεις.

— Ἐμπρός, παιδιά! ἦτον ἡ γενικὴ φωνή … ἐμπρός, προσέθεσεν καὶ αὐτὸς ὁ Νίκο-Τζάρας . . . σίδηρο βάλτε στὴν καρδιὰ καὶ χάλκωμα στὰ στήθη, καὶ νὰ τοὺς πέσωμεν ἀπὸ τὰ ὄπισθεν χωρὶς νὰ μᾶς περιμένουν … Ναί, ἀνδρεῖα παλληκάρια μου! τὰ ὀνόματά μας ἐκεῖνο τοῦ Ἀνδρούτζου, τοῦ Βέλλιου, τοῦ Κατζαντώνη, τοῦ Ζίδρου ἀρκοῦν νὰ τοὺς τρομάξουν, καὶ νὰ τοὺς κάμουν νὰ παγώσῃ τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας των, ἅμα μάθουν ὅτι εἴμεθα κατόπιν των».

Αὐθημερόν, ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν τινας ὥρας, ἐκίνησαν διὰ τὰ μεσημβρινὰ τῆς Πελοποννήσου. Ἐκίνησαν κατ' εὐθεῖαν διὰ τὴν Μάνην. Ὁ Βέλλιος καὶ ὁ Ζίδρος συνεκρότουν τὴν ὀπισθοφυλακήν. Ὁ Νίκο-Τζάρας καὶ Κατζαντώνης τὴν ἐμπροσθοφυλακήν.

— Γιάντα διαλογίζεσαι, καπετὰν Βέλλιο, πάντα ἐτζι θὰ φαίνεσαι σὰν ζαΐρης; ἀγροῖκα 'δῶ, ἀντὶ νὰ χαίρεσαι καὶ νὰ χρυσοκαμαρόνῃς ποῦ πᾶμε νὰ πολεμᾶμε τὸν τοῦρκο, μηδὲ μὲ τὸ τζιπίδι λαλιὰ μπορῶ ἀπ' τὸ στόμα σου νὰ βγάλω, φαίνεσαι σὰν γκουζουλομένος»… μετὰ μακρὰν σιγὴν καὶ σκυθρωπὴν ὁδοιπορίαν εἶπεν ὁ Ζίδρος.

— Ἔχει δίκηο, Καρδάση Ζίδρο . . . ὁ ἴδιος πάει ἀστόχησα καὶ δὲ γρωνίζω τὸ Βέλλιο … τί ἔγεινα κ' ἐγὼ δὲν ξέρω … Πές μου νὰ ζήσῃς, ὡρὲ Ζίδρο, ἀγάπησες ποτὲ γλυκιὰ καρδιὰ μὲ τὰ σωστά σου; Μὰ τέτοια φλογερὴ καὶ γλυκιὰ ἀγάπη, ποῦ νὰ σὲ κάνῃ νὰ πέρνῃς τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ χωρὶς νὰ ξέρῃς ποῦ προβατᾷς ποῦ νὰ μὴ κλῇς μάτι ὁλονυχτῆς, ἀλλ' ἀσκαρδήμυτα νὰ γλέπῃς τ' ἀστέρια καὶ νὰ καρτερᾷς τὴν πούλια καὶ τὸν αὐγερινὸ γιὰ νὰ σὲ παρηγοράνε' κι' αὐγερινὸς νὰ 'ρχεται κι' ὁ ἥλιος νὰ τὸν διώχνῃ καὶ ἀντὶς παρηγοριᾶς τὰ σπλάχνα πιότερο ν' ἀνάφτουν καὶ φλογίζουν; νὰ ξημερώνῃ νὰ νυχτόνῃ, κι' ἀντὶ ψωμὶ ἀντὶ νερό, νὰ ζῇς μόνο μὲ ἄχ! καὶ βάχ! καὶ πάλιν νὰ ζῇς καὶ μὴ ποθνήσκεις;

— Σ' ἔνιωσα, ἄμοιρο καπετανόπουλο, σὰν σὲ πρωτάδα χλωμὸ καὶ μαραμένο κάτω στὴ λαγκάδα, εἶπα μέσα μου, τὸ 'χει κάποια λιγυρὴ πολὺ βαρειὰ λάβωμένο … Μ' ἐρωτάες ἂν ξέρω τὸν ἔρωτα … σ' ἕνα χορὸ ἕνα φιλὶ ποῦ 'κλεψ' ἀπ' τὸ στόμα μιᾶς τζούπρας, ὡσὰν φωτιὰ τοῦ πιπεριοῦ μοῦ φλύγισε τὸ σῶμα· ἡ μαργιόλισα τὸ κατάλαβε καὶ ἀρχινάει νὰ μὲ σαϊτεύγῃ, πολὺ βαθειὰ μὲ στὴν καρδιὰ ἦταν σαΐταις ἀσιμένιες, μὰ σὰν μ' ἐμβῆκαν στὴν καρδιά, ἐβγῆκαν ματωμένες … Τί τὸ θές, εἶπα, Ζίδρο, παλληκάρι μου Ζίδρο, δὲν μπορεῖς νὰ τὰ βγάνῃς μὲ δ' αὐτὴ νε τὴ μαργιόλισα, ἤκουσας καμνιὰ φορὰ τὸ τραγοῦδι; …

«Τὰ μάτια τῆς μαργιόλισας
»δὲν εἶν' τόσο μεγάλα,
»μόνον μικρὰ καὶ νόστιμα,
»πέλι μέσα στὸ γάλα.

Ἔκαμα τὸ σταυρό μου, τὴν ἔκανα στεφάνι, κι' ἀδαύτη Βέλλιό μου εἶνε τώρα ἡ κυρὰ Ζίδρενα … κάνε καὶ σὺ τὸ ἴδιο μαραφέτι, καὶ θὰ ζῇς πῶς ὅλαις ἡ φωτιαῖς κι' αὐγερινὸς κ' ἡ πούλια, μπιλὲ καὶ ὁ Ἀποσπερίτης, τὰ ἄχ! καὶ βάχ! θὰ σβύσουνε σὲ τρία μερόνυχτα μέσα.

— Μὰ σὰν δὲν μπορεῖς νὰ τὴ κάνῃς στεφάνι, σὰν εἶνε βουνὰ καὶ λαγκάδια κατὰ μεσῆς νὰ σὲ χωρίζουν; Καπετὰν Ζίδρο, ἀγροῖκα 'δῶ… γιὰ τὸ Βέλλιο δὲν μένει ἄλλη παρηγοριά, παρὰ μὲ τὸ σπαθὶ νὰ χυθῇ μέσα στοὺς Τούρκους νὰ σφάξῃ ὅσους μπορεῖ καὶ νὰ βρῇ ἀνάπαψι ἀτοῦ μαύρου χάρου τὸ Κ…

— Μὴ 'μιλεῖς ἔτσι δά, ὡρὲ παιδί!.... ὡρὲ Βέλλιο, τόσο κιοτῆς μ' ὤγεινες γιὰ μιὰ γυναῖκα...... ἐμολόγα μου τὰ βάσανά σου, καὶ σοῦ τάζω 'γὼ ἂν ἔχουνε γιατρειὰ νὰ σὲ γιατρέψω. Καὶ ποιὸ κακὸ ὡρὲ καπετανόπουλο δὲν ἔχει γιατρειὰ ἔξω ἀπὸ τὸ Τούρκεμα;.....

— Νὰ σοῦ τὰ πῶ, Ζίδρο μου.... νὰ σοῦ τὰ πῶ γιὰ νὰ ξελαφρόσω.... ἤρχισε νὰ μουχρόνῃ· κύτταξε τὸ φεγγάρι ποῦ βγαίνει καταστρόγγυλο καὶ κόκκινο σὰν καμίνι· ἔχουμε νὰ προβατήσωμε ὅλη τὴ νύχτα, γιὰ νὰ φτάσωμεν τὸ πρωΐ στὴ Κόρθο. Στάσου ν' ἀνάψω τὸ τζιμπουκάκι μου, καπετὰν Ζάκκο. Ἀ… καπετὰν Ζάκκο, χάρισέ μου μιὰ σταλιὰ ἀπὸ τὸ καπνό σου».

Ὁ Ἀθίγγανος Ζάκκος προσήγγισε τὸν Βέλλιον, καὶ μετὰ πολλῆς οἰκειότητος ἀνταλλάξαντες φιλικὰς λέξεις τῷ ἐνεχείρισε δερμάτινον καπνοβαλάντιον, ἐξ οὗ ὁ νέος ἁρματωλὸς ἔλαβε καπνὸν μελαγχολικὸς ὡς ὁ Ἰάσων ἐκ τῶν μαγκανιῶν τῆς συζύγου του Μηδείας. Ὁ Βέλλιος ἐπλήρωσε τὸν λουλὰν τῆς μικρᾶς καπνοσύριγκός του, εἶτα ρίψας τὰ ταλαγάνιόν του ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου ἔρερε τὸν δεξιὸν βραχίονα πέριξ τοῦ τραχήλου τοῦ Ζίδρου, καὶ μείναντες βήματά τινα ὄπισθεν τῆς ὀπισθοφυλακῆς, ἐστάθη καὶ ἠρώτησε τὸν συνοδοιπόρον του.

— Ἔχεις ἀγροικημένη, καπετὰν Ζίδρο, μιὰ ξακουστὴ λιγυρὴ τζῆ Μουσακιᾶς, ποῦ 'ναι φύχα συνονόματή σου καὶ τὴν κράζουνε Ζιδρέ;

—Τὴ μάϊσσα τὴ Ζιδρέ;...τοῦ Ἀλῆ τὴν Κυρὰ Ζιδρέ; .

— Τοῦ Ἀλῆ... καταραμένε Μπέη!... μιὰ φορὰ ἀκόμη δὲ θὰ σὲ συντύχω; σοῦ λαχε νὰ τὰν δῇς καμιὰ φορά, καπετὰν Ζίδρο; σοῦ λαχε ν' ἀκούσῃς τὴν γλυκολαλιὰ πὤχει, νὰ δῇς τὰ κάλλη της;...

— Ὄχι.... μὰ τὰ κάλλη καὶ ἡ προκοπή της εἶνε ξακουστά; ἀντιβόησες ὅλ' ἡ Ἀρβανιτιά, ἡ Ρούμελη, μπιλὲ καὶ ἡ ἴδια ἡ Μπαρμπαριὰ γιὰ τ' ὄνομά της.

— Ἀδ' αὐτή, Ζίδρο ναὶ ποῦ ἀγαπάω.... γιὰ δ' αὐτὴν λυόνω σὰν κερολαμπάδα»· εἶπαν ὁ νέος ἁρματωλός, βυθίζων τοὺς ὄνυχάς του νευρικῶς εἰς τὸν ὦμον τοῦ φίλου του.

— Σὲ νιόθω ἄμοιρο Καπετανόπουλο.... μὰ ποῦ τὴν ἔσμιξες, ποῦ τὴν σύντυχες;... ὡρὲ κακόμοιρο παιδί, μὲ τέτοια μιὰ Νεράϊδα ἤμπλεξες ποῦ ζῇ μὲ τζ' ὄξ ἀπὸ 'δῶ, καὶ 'χει μέρα καὶ νύχτα ἀλισφερίσι μὲ τὸ Σατανᾶ; μὲ δ' αὐτὴ τὴ θεότης ὡρὲ Βέλιο, πῆες νὰ πιαστῇς....

— Ὅ,τι σοῦ πῶ, Ζίδρο, νὰ μοῦ πιστέψῃς..., μήδε μὲ τὸ Σατανᾶ, μήδε μὲ τὰ ξωτικὰ 'χει ἀλυσιβερίσι· τὸ ἐνάντιο, εἶνε γυναῖκα σπουδαγμένη καὶ μὲ κριτοῦ σοφία, καὶ μὲ τζῆ φραγκιᾶς οὔλαις τζῆ προκοπαῖς· σὲ μᾶς τζῆ ἀδιαγράμματοι σκοτεινιάζει τὸ κεφάλι, καὶ μᾶς κάνει νὰ πιστεύγουμε πῶς εἶνε ὅλα οὐράνια δύναμις.

— Καὶ ποῦ τά μαθε οὔλα δ' αὐτή; ἦταν σταῖς φραγκαῖς;

— Ὄχι! δὲν ἦταν.... μὰ δασκάλεψε ποκάτω πὸ ν' ἄλλο πιότερο σπουδαγμένο.... τὸ Γιατρὸ Λάντζη.... Ἀγροῖκα δῶ· θὰ ρχέψω ἀπ' τὴν ἀρχή: Θυμᾶσαι, σὰν ὁ Χρῆστος ἦρθε καὶ μ' ἐγλύτωσ' ἀπ' τὴ χάψι στὸ Καρβουνάρι; θυμᾶσαι, σὰν ἐπιάκαμεν τὴ Βελῆ-Χάνκενα καὶ τὴν παραδώκαμε στοὺς Γαρδικιώτας; ὁ Νῖκο-Τζάρας καὶ γὼ τότε πεταχτήκαμε στὸ Μαυροβούνι νὰ δοῦμε τί χαμπάρια μὲ τὸν αὐτοκράτορα, καὶ νὰ τὰ ταιριάσωμε πῶς νὰ σηκόσωμε καὶ μεῖς τὴ Χειμάρρα. Ὁ Μπέης ἦταν ἐκεῖ, μὲ τῆς κατεργαριές του ἔφυγε ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι, καὶ οὖλο τὸ Γαρδίκη τὸν ζήταε· τοῦ πέφτουμε λοιπὸ τὸ κατόπι καὶ πᾶμαι, πᾶμαι, πᾶμαι, φτερὰ νὰ χαμεν σταῖς φτέρναις δὲ θὰ πέρναμεν τόσα μίλια μπρὸς καὶ μπρὸς καὶ μπρὸς τὴ τρίτη μέρα τὸ μπροφτάνουμε κοντὰ στὸ χάνι τοῦ Ἀλῆ ἀντάμα μὲ ποιόνε νομίζεις.... μὲ τὴ Χέϊθά μου, καὶ μ' αὐτὴ τὴ Ζιδρέ.... μοῦ πορπάταγαν σὰν καλοὶ νοικοκυραῖοι γιὰ τὸ πανηγύρι. Τὸ αἷμα μ' ὤρθε ὡς τὰ μάτια... ἄρπαξα τζῆ πιστόλαις τοῦ Μπέη, καὶ τοῦ ζήταγα καὶ τὸ σπαθί· μὰ ἡ ἀφεντιά του δὲν ἤθελε νὰ τὸ παραδώσῃ ὅσο ναὶ ζωντανός· ἄφηκα τὸ Μιλλιόνι στὰ χέρια τοῦ Νίκου, καὶ φόρα καὶ γὼ τὴ μπάλα, καὶ ἀρχέψαμε νὰ χτυπιόμαστε.

— Καὶ τὸν βάσταε τὸ Μπέη νὰ χτυπηθῇ μαζύ σου, ὡρὲ Βέλλιο!....» μετ' ἀπορίας ἐξεφώνησεν ὁ Ζίδρος.

— Τὸν βάσταε δὲν τὸν βάσταε, ἐχτυπήθηκα μὰ τὸ ψωμὶ παλληκαρίσια.... δὲν ξέρω ποιὸς πολέμαε ἀπ' τσῆ δυὸ καλήτερα, ἡ καρδιά του ἢ ἡ φιλοτιμία μὲ τὸ νάχε 'μπροστά του ταῖς δύο ποιὸ ὤμορφαις τζοῦπες τσῆ Ἀρβανιτιᾶς· μὰ χτυπήθηκεν ὡς ποῦ 'μπῆκε στὴ μέση ἡ κυρὰ Ζιδρὲ καὶ μᾶς εἰρήνεψε, μὲ τὴν ὑπόσχεσι ὁ μπέης νὰ μοῦ πληρώσῃ πεντακόσια φλουριὰ γιὰ νὰ τὸν ἀπολύσω. Ἐκάτσαμεν σ' ὀλίγο νὰ γευτοῦμεν, κ' ἐκεῖ ποῦ τρώγαμε ψωμὶ καὶ ἐλῃές, ἡ κυρὰ Ζιδρὲ βάνει μας ὑπνωτικὰ καὶ μᾶς στέρνει βαθειὰ νὰ κοιμηθοῦμε σὰν τοὺς ἀπεθαμένους· στὸ κοιμησιό μας ἀπάνου ὁ μπέης σὰν Τοῦρκος μπαμπέσης ἔρχεται νὰ μᾶς ἀποβγάνῃ· χρωστοῦμε τὴ ζωὴ στὴ κυρὰ Ζιδρέ· τὴν ἴδια 'μέρα κοιμώμενο μ' ἔφεραν 'πάνου στὸ Τόμαρο στὴ σπηλιὰ τῆς κυρᾶς Ζιδρές, ποῦ 'ταν σὰν ἀληθινὸ σαράϊ. Μανοῦλά μου! ἦταν στολισμένη μὲ κοντζὰμ καθρέφταις ποιὸ μεγάλοι ἀπ' τὸ μπόϊ σου, μὲ καρπέταις καὶ χαλιὰ περσιάνικα καὶ κάθε λογῆς μόμπιλα καὶ γιαλικὰ μὲ φιόρια τσῆ Βενετιᾶς, καὶ τί δὲν εἶχε.. .. τραπέζια καρυδίτικα καὶ ἀπὸ μαόνι θέλεις εἶχε, μπουρὰ μὲ ἀρμαθιαῖς συρτάρια... πολυθρόνες φράγκικες καὶ σοφάδες τσῆ Ἀγκώνας.... καὶ τί δὲν εἶχε ἐκεῖν' ἡ σπηλιά!.... τὴν καλοφύλαγαν ἀλήθεια τέσσαρες κοτζὰ ἀρκοῦδες, τρεῖς λύκοι καὶ πολλὰ κουλουριασμένα φείδια καὶ ἕνα σωρὸ μαντρόσκυλα..... οὖλος ὁ κόσμος θάρρευγε πῶς ἦταν τοῦ ποιὸ κακοῦ διάτανου τὸ σεράϊ. Οἱ χωριάτες ποῦ κύταγαν νὰ περνάουν ἀπὸ κοντά.... πέρναγαν ἀπὸ δυὸ ὥραις μακρυά, καὶ φτυοῦταν πολλαῖς φοραῖς κ' ἔκαναν τὸ σταυρό τους....

— Ὡρὲ Βέλλιο, μὴ μὲ παίρνεις γιὰ παλαβό..... ἢ μήγάρις σὺ μ' ἔχασες ταῖς φρένες!... μὴ γάρις καὶ κουβεντιάζεις γιὰ τὸ σεράϊ Μπουρνοῦ καὶ τσοὶ Γιαννιτζάροι καὶ Καπουτζίδες καὶ τοῦ Πατησὰχ τσ' ἀσλάνιδες μὴ δὰ καὶ τὰ 'δες οὖλα αὐτὰ στ' ὄνειρό σου;..... ἀτενίζων τὸν Βέλλιο διέκοψεν ὁ Ζίδρος, ζητῶν νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὁ συνοδοιπόρος αὐτοῦ ἦτο ὑγιὴς τὰς φρένας.

Δὲ σ' εἶπα, ὅ,τι σὲ κουβεντιάζω νὰ μὲ πιστέψῃς;.... ἔχεις δίκαιο· καὶ 'γὼ νὰ τ' ἄκουα ἀπὸ τὸ στόμα σου, χωρὶς νὰ τὰ 'γλεπα, ὄνειρα θὰ τἄλεγα· ἂς κουρεύγεται· σὰν πῶς δ' αὐτὰ εἶνε τὰ ποιὸ μεγάλα; δύο μῆνες μ' ἔχαν σταῖς καδέναις· μὰ μὲ καδένες ἀλήθεια λαφρυαῖς ποῦ δὲν ἔνοιονα, καὶ μοῦ 'διναν ὅ,τι καὶ ἂν ἐζήταα, καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα.... τὰ καλήτερα μπουρέκια, τὰ καλήτερα φαγιά, τὸ καλήτερο γιατάκη 'γὼ τὤχα· καὶ μοῦ 'καναν συντροφιὰ μὲ πολλὴ καλοσύνη οὔλη τὴν ἡμέρα οἱ ἄνθρωποι τσῆ σπηλιᾶς. Ἡ κερὰ Ζιδρὲ ἤρχεταν κάθ' εἴκοσι μέραις μιὰ φορὰ στὴ σπηλιὰ καὶ κάθουνταν δύο τρεῖς 'μέραις καὶ διάβαζε κρουφὰ κρουφὰ μερικὰ κιουτάπια, ὕστερα σὰν σπετζιάρης ἀνεκάτωνε σκόνες καὶ σιρόπια καὶ τάβραζε στὴ φωτιά, καὶ ἔβγαναν φλόγες καὶ μυροδιαῖς· νόμιζες πῶς ἀνεβοκατέβαζεν ἀλήθεια οὖλα τὰ πνέγματα καὶ τὰ τελώνια τοῦ ἅδη· οὖλοι ἔπεφταν τότε στὰ γόνατα κ' ἔλεγαν τὴ προσευχή των, καὶ ὅταν πάλι ἔφευγε ἀπ' τὴ σπηλιὰ μ' ἔλεγε πῶς πάει νὰ γλυτώσῃ τὴν ἀνθρωπότης ἀπ' τὰ κακὰ τοῦ κόσμου· ψύχα, ψύχα ἄρχεψα κ' ἐγὼ νὰ τὴν στοχάζουμε μιὰ γυναῖκα πολὺ μεγάλη, καὶ νὰ τὴ σέβουμε καὶ τηράω σὰν μιὰ ἁγία. Τί τὰ θὲς ὡρὲ Ζίδρο 'γὼ ποῦ μιὰ φορὰ τὴν ἔκραζα πολησκατζιβέλα, τώρα τῆς ἔβγαζα τὸ φέσι· καὶ σὰν τὴν θώραα νὰ περπατάῃ μὲ τὰ μακρυά τση τὰ μαλλιὰ κρεμαστὰ καὶ γυαλιστὰ καὶ μαῦρα σὰν τὸ φραντζέζικο μαῦρο βελοῦδο μέσα στὴ σπηλιά, μοῦ φαίνονταν μιὰ κοτζὰ βασίλισσα. Τί νὰ σοῦ πρωτοπῶ ... τὸ κορμί τζη μὲ τὴ σκουλαρικένια μέση; τὸ φρύδι τζη τὸ σπαθωτό, ἢ τὸ τρανταφυλένιο μάγουλό τζη; ... ψύχα ψύχ' ἄρχεψα νὰ λησμονάω τὴ Χέϊθα, καὶ ὁ νοῦς μου νὰ χάνεται καὶ νὰ παραλογάῃ ὅλο γιὰ δ' αὐτὴ· ἐρχούμενη στὴ σπηλιά, πάντ' ἐσήμονε καὶ κάθουταν κοντά μου, καὶ μοῦ κοβυέντιαζε μὲ πολλαῖς νοστιμιαῖς καὶ μοῦ κουβέντιαζε γιὰ πολλὰ πράματα: μ' ἔλεγε τὰ χαμπέργια τοῦ Μαυροβουνιοῦ, καὶ μ' ὤλεγε πῶς νὰ μὴ πιστεύγω καὶ τὸ μικρὸ τὸ Στέφανο, γιατί ὄχι μόνον δὲν εἶνε ὁ ἄντρας τζῆ Κατερίνας μὰ καὶ 'νε'νας φοῦρμπος πρωτοκατεργάρης. Νὰ μὴ σοῦ τὰ πολυλογάω, μιὰ νύχτα ἦρθε χλωμὴ καὶ λαχανιασμένη ἀπὸ μακρυνὸ ταξεῖδι. Ἀμ' ἦρθε στὴ σπηλιὰ μ' ὤκραξε καὶ μοῦ συντυχαίνει. Βέλλιο! ἀποφάσισα νὰ σοῦ βγάνω τζῆ καδένες, μὰ θέλω νὰ μοῦ δόσῃς τὸ λόγο σου ὅτι δὲν θὰ φύγῃς, καὶ πῶς θὰ μείνῃς κοντά μου ὅπου σὲ χρειάζομαι. Μάθε Βέλλιο, ὅτι τώρα 'μαι ἡ καϋμένη δύστυχη, γιὰ τί ὁ Ἀλῆς μὲ γέλασε καὶ μὲ παράτησε στὸ δρόμο ὕστερ' ἀπ' τὰ τόσα καλὰ ποῦ τοῦ κανα, καὶ τοῦ γλύτωσα δυὸ φοραῖς τὴ ζωή του, κ' ἐλευτέρωσα τὴ μάνα καὶ ἀδελφή του ἀπὸ τὸ Γαρδίκι· καὶ ὄχι μόνο τοῦτο, μὲ ζητάει ἀκόμη νὰ τοῦ δώκω τὸ βιός μου, καὶ ἅμα τοῦ τὸ δώκω νὰ μὲ σκοτώσῃ. Μ' ὤχει ὅρκο νὰ μὲ παντρευτῇ μὰ ὁ σκοπός του καὶ τῆς μάννας του ἦταν νὰ μὲ ξεγάλουν καπετὰν Βέλλιο· δὲν θέλω τὸ κακό του, γιατί 'ναι ὁ μόνος ἄνθρωπος ποῦ στὸν κόσμο ἀγάπησα, καὶ γιατί 'ναι ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ μου, ἀλλὰ θέλω νὰ μείνῃς κοντά μου γιὰ νὰ μὲ διαφεντέψῃς... δὲν τὸν φοβᾶμε...δὲν φοβᾶμε κανένα, γιατὶ πάντα κρατῶ ἐπάνω μου φαρμάκι καὶ ἕνα ζευγάρι μικρὰ πιστόλια· ἀλλὰ τοῦτο εἶνε τὸ ὑστερνὸ πρᾶμμα ὁποῦ θὰ κάνω........ Πρώτη φορά, καπετὰν Ζίδρο, τότε νοιώσα πῶς ἦταν γκαστρωμένη. Τὴν γάπαα, Ζίδρο, ὅσο ἄθρωπος δὲν γάπησε ποτέ· καὶ τὴ λυπήθηκα σὰν χριστιανός . . . καὶ ἐλύσσαξα γιὰ τὸ μπέη· ἔπεσα στα πόδια της καὶ ποσχέθηκα κειὸ ποῦ μ' ἐζήταε· γείνηκα οὖλος δικότζης· δὲ μ' ἔμελλε πιὸ τίποτα γιὰ οὖλο τὸ κόσμο, φθάνει μόνον ἡ κυρὰ Ζιδρὲ νά μενε στὴ σπηλιά· ὕστερ' ἀπὸ λίγους μῆνες γέννησ' ἕνα ἀγόρι· ἕνα μικρὸ ἀγγελάκι . . . . κι' ἐγὼ ὁ ἄγριος κλέφτης τσῆ Χειμάρρας γείνηκα ἡ παραμάννα· 'γὼ κούναα τὴν κούνια του, 'γὼ τὸ νανούριζα, 'γὼ τόπαιζα στὰ χέριά μου.... ἂν εἶχα γάλα ἤθελα καὶ νὰ τὸ βυζάνω. Ἡ κερα Ζιδρὲ μ' ἀγάπαε σὰν ἀδερφό, καὶ μὲ γέμιζεν ἀπὸ μπαξίσια καὶ πεσχέσια· ἤμουνα ὁ ποιὸ πιστευτικὸς φίλος τσῃ, καὶ ὤρπιζα νὰ ρθῇ καιρὸς νὰ μ' ἀγαπάῃ καθὼς τὴν ἀγάπαα, καὶ νὰ γενῇ 'δική μου, να γενῇ στεφάνι μου. Μ' ὤδειξε πολλὰ πράμματα, ποῦ νὰ σαστίσῃ ὁ νοῦς σου· μ' ὤδειξε πῶς νὰ μερόνω ἀρκοῦδες, τζοὺ λύκους, τὰ φίδια, πῶς ν' ἀποκοιμίζω τζ' ἀθρώπους, πῶς νὰ μὴ φοβᾶμαι τὴ φωτιὰ .... ποῦ ὁ κόσμος τὰ θωράει γιὰ θάματα... κύτταξε, καπετὰν Ζίδρο κοττᾶς τὰ σκουτιὰ δαῦτα ποῦ φοράω; δὲ φοβᾶμε ποτὲ νὰ πιάσουν φωτιά..... νά, κύτταε τὸ λουλᾶ δαύτονε μὲ τὴ φωτιά; τὸν καίει; κύττα τὴν ἴσκα δαύτηνε ποῦ θ' ἀνάψω· τὴν παρατάω ἀναμμένη 'πάνω στὴ φουστανέλλα καὶ δὲν τὴν καίει .....

(ἀκολουθεῖ)

66

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ΄.

Μία νέα κατάκτησις.

Ἐνταῦθα ἡ συζήτησις ἔλαβε γενικὸν χαρακτῆρα, ἐκταθεῖσα μεταξὺ τῶν ἐπιλοίπων μελῶν τοῦ κύκλου τούτου, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἥρως ἡμῶν ἠδυνήθη διὰ τῶν Ἑλληνικῶν του γνώσεων νὰ ἐπιβληθῇ καὶ θαυμασθῇ.

Ἡ δεσποινὶς Πέρσεβαλ ἐσίγα καὶ ἠκροάζετο, μόλον ὅτι ὁ πρίγκιψ Χ.... ἀδιαλείπτως ὡμίλει εἰς αὐτήν, ὅπως τὴν διακόψῃ ἀκροαζομένην τὸν κ. Σκοπελίδην. Ὁ κ. Σκοπελίδης ἵστατο θαυμάζων μίαν Ἀφροδίτην τοῦ Τεννεράνη, ἐκ τοῦ ποδὸς τῆς ὁποίας ὁ ἔρως ἀποσπᾷ ἄκανθαν. Ἡ Κλεμεντίνη Περσεβὰλ μετὰ τοῦ πρίγκιπος εἶχον προσεγγίσει, ὅτε οὗτος ἐξέφραζε τὰς ἰδέας του περὶ τοῦ καλλιτεχνήματος τούτου. Αἴφνης διακόπτεται ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὴν καὶ λέγων:

— Δὲν νομίζετε, δεσποινίς, ὅτι ὁ ἔρως θέτει ἀκάνθας, καὶ ὄχι ἀποσπᾷ ἀκάνθας;

— Ἀλλ' ἡ Ἀφροδίτη εἶνε μήτηρ του, καὶ φείδεται τῶν πόνων της, ἀπεκρίθη αὕτη.

— Ἄρα, πρέπει τὶς νὰ εἶνε μόνον τέκνον ἢ γονεὺς ὅπως φεισθῇ τῶν πόνων τοῦ ἄλλου;... Ποῦ λοιπὸν εἶνε τὸ ἀ γ α π ᾶ τ ε ἀ λ λ ή λ ο υ ς σας, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου χθὲς τόσον ἠγορεύετε. Ἐννοεῖτε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εὐσπλαγχνία μεταξὺ τῶν λοιπῶν θνητῶν;

— Εὐσπλαχνία! Διατὶ ὄχι; Ὀφείλουσιν ὅμως οἱ ζητοῦντες εὐσπλαγχνίαν νὰ δειχθῶσιν ἀντάξιοι αὐτῆς, παρετήρησεν αὕτη, προχωροῦσα συγχρόνως μετὰ τοῦ συνοδοῦ της. Στρέψασα δὲ μετὰ μικρὸν ὄπισθεν τὴν κεφαλήν, ἔρριψε πρὸς αὐτὸν ζεῦγος ὀφθαλμῶν χαύνων, καὶ μειδίαμα μεστὸν φιλαρεσκείας.

— Ἐξησκημένη γεροντοκόρη, θὰ ἴδοῦμεν τὶς θὰ ἐλεήσῃ τὸν ἄλλον, διενοήθη ὁ φίλος ἡμῶν, ὅστις ἤδη ἔσβεσεν ἐκ τῆς καρδίας του καὶ αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα ἴχνη, τὰ ὁποῖα χθὲς αὕτη ἀφῆκεν ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ πρίγκιψ μετὰ τῆς Κλεμεντίνης προυχώρησεν ἄντικρυ τῆς κολοσσιαίας προτομῆς Ναπολέοντος τοῦ Α΄ ἥτις στρεφομένη ἐπὶ στυλοβάτου, φαίνεται πανταχόθεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔντασιν τοῦ φωτός. Ὁ Ἕλλην ἱππότης μετέβη μετά τινων ἄλλων ἐνώπιον τῶν ἔργων τοῦ Φινέλλη καὶ Τρεντανόβη, ἐνώπιον τῆς Νυκτὸς καὶ Ἠοῦς τοῦ Θορβάλσεν, καὶ τοῦ Ἄρεως καὶ Ἔρωτος τοῦ κ. Γκίβσωνος. Ἐνταῦθα ἔλαβον χώραν νέαι συζητήσεις, ὁ δὲ πρίγκιψ μετὰ τῆς Κλεμεντίνης ἐπανακάμψαντες ἀνεμίχθησαν εἰς αὐτάς.

Εἰς τὰς δύο ὥρας ἦτο τὸ Lunch (κεντινὸν).

Ἡ δεσποινὶς Πέρσεβαλ εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκάθησε παρὰ τῷ πρίγκιπι, ὁ κ. Σκοπελίδης παρὰ τῇ Δουκίσσῃ Π.... εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ γραμμῇ, ὥστε δὲν ἠδύνατο αὕτη νὰ τὸν βλέπῃ ἢ διὰ τῶν ἀντίκρυ Κατόπτρων.

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἦτο λαλητικός. Προσεφέρετο μετὰ μεγίστης φιλοφροσύνης πρὸς τὴν Δούκισσαν, ἥτις ἀνταπεκρίνετο διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕφους, πλὴν ὄχι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐλευθερίας, ὡς ἡ ἄγαμος Κλεμεντίνη. Ἡ δούκισσα τὸν προσεκάλεσε νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ μετὰ ἕνα μῆνα ἐν Λονδίνῳ, ὅταν ἤθελεν ἐπιστρέψει, προτείνασα νὰ τὸν παρουσιάσῃ πρὸς τὸν δοῦκα, τὸν περιμενόμενον αὔριον εἰς Τσάτσγουορθ.

Τοῦ κ. Σκοπελίδου συζητήσαντος μετά τινος κυρίου, καθημένου ἄντικρυ αὐτοῦ, περὶ ἵππων, καὶ δώσαντος ζωηρὰν περιγραφήν, μετὰ πλείστων ἀνεκδότων, τοῦ Ἀραβικοῦ ἵππου, ἐδόθη ἡ ἀφορμὴ νὰ διηγηθῇ τινὰς τῶν ἐκδρομῶν του εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὸν Λίβανον τὴν Παλαιστίνην καὶ Αἴγυπτον. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ δι' οὗ τὰς διηγεῖτο, ἐφαίνετο μέγας ταξειδιώτης, καὶ ἀνὴρ τοῦ κόσμου πολυμαθέστατος καὶ ἔμπλεως περιπετειῶν. Ἀνὰ πᾶν βῆμα τοῦ κ. Σκοπελίδου, ἡ Πανδώρα εὑρίσκετο εἰς τὸ πλευρόν του. Ἦτο εὐδαίμων, χαρμόσυνος, καὶ δὲν διεκρίνετο πλέον ἐντὸς τοῦ κύκλου τούτου, ἢ ὡς ἀριστοκράτης μεταξὺ ἀριστοκρατῶν. Ἐγνώριζε τὴν τέχνην ὄχι μόνον ν' ἀποφεύγῃ τὰς τερατολογίας, ἀλλά, καὶ νὰ μὴ διηγεῖται τὰ ἔκτακτα συμβάντα του, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ φανοῦν ἀπίστευτα. Ἀπέφευγε λίαν ἐπιτηδείως τὸ ζήτημα τῆς λῃστείας, τὸ ὁποῖον, ἄλλοι ἔθιξαν, καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐπιβλαβὲς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ τοιοῦτον ἐφείλκυε τὸ σέβας τῶν ἄλλων πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν θαυμασμόν. Ἐκτὸς τούτου, ἐγνώριζε τὴν τέχνην νὰ ἀκροάζηται μετ' ἐξειδιασμένης προσοχῆς τὰς διηγήσεις τῶν ἄλλων, νὰ ἐπιδοκιμάζῃ αὐτάς, ἀλλ' οὐδέποτε νὰ ἀντιλογῇ, ἢ νὰ τὰς διακόπτῃ. Οὐδέποτε ἐζήτει νὰ ταπεινώσῃ τὸν ὁμιλοῦντα, νικῶν αὐτὸν κατὰ κράτος.

Ἡ δούκισσα Π...... ὡς γνωστόν, εἶχεν ὀρέξεις καὶ ὁρμὰς αἵτινες τὴν ὤθησαν εἰς γνωστά, φανερὰ ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα διαθρυληθέντα, ἐσκανδάλισαν διαφόρους κύκλους τοῦ Λονδίνου.

Μετὰ τὴν πόσιν τοῦ τρίτου ποτηρίου τοῦ καμπανίτου, ἡ Δούκισσα ἤρχισε νὰ αἰσθάνηται, ὅτι κάθηται πλησίον τοῦ Ἀλκιβιάδου, τοῦ τερπνοτέρου νέου τῆς ἀρχαιότητος. Παρακολουθοῦσα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὡραῖον σχῆμα τῆς χειρός του, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, τὴν λάμψιν τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐφαίνετο ἀπλήστως θαυμάζουσα αὐτά. Ἐκαρφώθη μία ἰδέα καὶ μία ἐπιθυμία εἰς τὴν κεφαλήν της. Ἀπεφάσισε νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ αὐθημερόν. Ἠρώτησεν αὐτόν, ἂν γνωρίζῃ τὸ παλάτιον τοῦ Δουκὸς τοῦ Ρότλανδ, τὸ καλούμενον Haddon Hall καὶ τὸ ὁποῖον, δὲν εἶνε, εἰμὴ πέντε μίλλια μόνον μακρὰν τοῦ Τσάτσγουορθ. Οὗτος ἀπεκρίθη ὄχι. Ἡ δούκισσα περιέγραψε γενικῶς τοῦτο, καὶ τὸν ἠρώτησεν, ἐὰν ἐπεθύμει, μετὰ τὸ γεῦμα, νὰ τὸν ὁδηγήσῃ διὰ τῆς ἁμάξης ἐκεῖ. Ἐδέχθη μετ' εὐχαριστήσεως. Ἡ δούκισσα τότε ἐποίησε νεῦμα πρὸς ἕνα τῶν ὑπηρετῶν νὰ προσεγγίσῃ τὸ οὖς αὐτοῦ. Τὸν διέταξε νὰ ἑτοιμάσουν τὴν ἅμαξάν της.

Ἅμα μετὰ τὸ κεντινόν, ἡ Δούκισσα μετέβη ὅπως προετοιμασθῇ διὰ τὴν ἔξοδον. Ὁ Ἕλλην ἱππότης παρηγγέλθη νὰ τὴν περιμένει εἰς τὸ πρόστοον (Sub-hall).

Ἡ Κλεμεντίνη Πέρσεβαλ, μὴ δυναμένη νὰ ἀποσπασθῇ ἐκ τοῦ γερμανοῦ πρίγκιπος, προσκολληθέντος ἤδη ὡς βδέλλα ἐπ' αὐτῆς, μετενόησεν ὅτι διὰ ψυχρότητος ἀνταπέδωκε τὴν νομισθεῖσαν ἤδη ψυχρότητα τοῦ ἐραστοῦ της. Διὰ τοῦ ἀντικατοπτρισμοῦ τῆς αἰθούσης τοῦ γεύματος, ἠδύνατο νὰ παρατηρῇ τὴν ἀναφυομένην οἰκειότητα τῆς Δουκίσσης πρὸς αὐτόν· κρίνουσα δὲ ἐκ τῶν περιπετειῶν της τῆς χθές, ἤρχισε νὰ πυρακτοῦται ὑπὸ ζηλείας, καὶ μὴ βλέπῃ τὴν ὥραν τῆς λήξεως τοῦ κεντινοῦ. Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν της τὸν παρηκολούθει, καὶ τέλος, ἀπαλλαχθεῖσα τοῦ πρίγκιπος, τὸν ἔλαβε παρὰ πόδας, ὅταν τὸν ἀπεχωρίσθη ἡ δούκισσα. Ἠσθάνετο ὅτι πλέον δὲν ἦτο κυρία τῆς καρδίας της ὅτι ἔπραττεν ἀτόπως, καὶ ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ κατακρατήσῃ ἑαυτήν.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἐπεριπάτει θαυμάζων τὴν ὀροφὴν τοῦ προστόου, ἐφ' ἧς ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις δεσποινὶς Κάρζων τόσον ἐντέχνως ἀντέγραψε τὴν Ἠῶ τοῦ Γκίδου (Guido).

Ἐν τῷ προστόῳ τούτῳ εὑρίσκονται αἱ προτομαὶ τοῦ Διός, τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Σωκράτους, τῆς Ἀριάδνης, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐπὶ ὡραίων στυλοβατῶν. Μετέβη εἰς τὴν ἐγγὺς μεγάλην στοάν, αἱ παρειαὶ καὶ ἡ ὀροφὴ τῆς ὁποίας φέρουσι τὰς περιπετείας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Μεγάλα τοιχογραφικὰ καλλιτεχνήματα τοῦ Βερρίου καὶ Λαγκουέρα, παριστάνουν τὴν διάβασιν τοῦ Ρουβίκωνος, τὴν εἰς Βρινδήσιον ἐπιβίβασίν του, τὴν θυσίαν του πρὶν ὑπάγῃ εἰς τὴν Σύγκλητον, τὴν δολοφονίαν του παρὰ τὴν στήλην τοῦ Πομπηΐου, καὶ τὴν ἀποθέωσίν του. Περιμένων τὴν ὡραίαν δούκισσαν, ἥτις, ἐὰν καὶ οὐχὶ ἔξοχον πλάσμα, ἦτο οὐχ ἧττον θελητικὴ γυνή, καὶ πρὸ πάντων δούκισσα, περιμένων ἐν ἀνυπομονησίᾳ αὐτήν, προσεποιεῖτο ὅτι ἐξήταζε τὰς εἰρημένας τοιχογραφίας.

Ἡ Κλεμεντίνη Πέρσεβαλ ἐμφανίζεται αἴφνης ἐνώπιόν του. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν βίον της αἰσθάνεται τὴν γλῶσσαν της ἐμπερδευμένην καὶ τοὺς ὀδόντας της τρέμοντας.

— Κύριε ἱππότα.... Τόσον ταχέως λησμονεῖτε τοὺς φίλους σας.... Τὰς φίλας σας.... χθὲς τὸ ἑσπέρας ὠρχίζεσθε ὅτι δὲν θὰ κοιμηθῆτε ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ σήμερον, οὔτε κἂν προσεγγίσατε νὰ μοὶ εἴπητε δύο λέξεις. Θέλετε νὰ παραστήσητε συγχρόνως καὶ τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα πλὴν τοῦτο εἶνε ἀδύνατον, εἴσθε ἡ θέρος ἢ χειμών.

— Χαριεστάτη μου Κλεμεντίνη, δὲν σᾶς ἐπλησίασα, διότι δὲν μοὶ ἐδόθη καιρός, καὶ διότι ἐνόμισα, ὅτι δὲν ἠθέλατε νὰ σᾶς πλησιάσω. Ἄλλως δέ, ἦτο ἓν τρίτον πρόσωπον προσκολλημένον εἰς τὸ πλευρόν σας, καὶ ἐφαίνεσθε τόσον εὔθυμος καὶ εὐτυχὴς μετὰ τούτου.

— Καὶ ὅμως δὲν ἤμην.... ἐξέλθωμεν ἐντεῦθεν. Ἐλθὲ εἰς τοὺς κήπους, ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ ὁμιλήσω.

— Δὲν δύναμαι· περιμένω τὴν δούκισσαν Π...., μὲ προσεκάλε νὰ ὑπάγωμεν νὰ μὲ δείξῃ τὸ Haddon-Hall.

— Πῶς! θὰ ἐξέλθητε μόνοι; Μετ' ἀπορίας ἐρώτησεν ἡ Κλεμεντίνη.

— Ἀγνοῶ τὶς ἕτερος θὰ ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν.

— Περίεργον.... Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μὲ ἴδῃ ἐνταῦθα ἡ δούκισσα. Ὑποσχέθητι, μίαν ὥραν ἀκριβῶς μετὰ τὸ γεῦμα, νὰ μὲ συναπαντήσῃς εἰς τὸν πορτοκαλλεῶνα (Orangery). Θὰ ὑπάγω μόνη ἐκεῖ. Ἂν εἶνε ἄλλοι ἐντός, μετάβηθι εἰς τὴν μεγάλην τοῦ χοροῦ αἴθουσαν, καὶ θὰ μὲ εὕρῃς ἐκεῖ. Ἂν δὲ καὶ ἐκεῖ εἶνε ἄλλοι, παρακολούθησέ με μακρόθεν.

— Ἀφεύκτως θὰ παρευρεθῶ, χαριεστάτη μου Κλεμεντίνη.

— Ἐπὶ τὸ ἐπανιδεῖν λοιπόν, εἶπεν ἄκρως τεταραγμένη ἡ δεσποινὶς Πέρσεβαλ, καὶ βήμασι κατεσπευσμένοις ἔγεινεν ἄφαντος, καθ' ἣν στιγμὴν μακρόθεν ἐφάνη ἡ δούκισσα Π....

Ἡ δούκισσα Π.... ἦτο κεκαλυμμένη διὰ λεπτῶν μελανῶν τριχάπτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ ἀβρόχρουν πρόσωπόν της καὶ ἡ σκιερόκοσμος μικρὰ κεφαλή τις διέλαμπον ὡς τῆς Ἥβης, ἂν καὶ ἡ Ἥβη πρό τινος χρόνου εἶχεν ἀποστῇ μακράν της.

— Λοιπόν, κύριε ἱππότα, ἔλθετε ἐντεῦθεν, ἐπιχαρίτως εἶπε, καὶ μετὰ οἰκειότητος ἀδελφικῆς διεπέρασε τὸν βραχίονά της εἰς τὸν τοῦ φίλου ἡμῶν.

Ἔξωθι τῆς ὑποστοᾶς ἵστατο ἀνοικτὴ ἅμαξα ἐκ τῶν καλουμένων barouche. Εἷς χρυσοενδεδυμένος μετὰ πασπαλωτῆς φενάκης ὑπηρέτης ἐπερίμενεν εἰς τὴν ἀναβάθραν. Ἡ Δούκισσα, ἐλαφρὰ ὡς πτηνόν, ἀνέβη πρώτη. Ὁ Ἕλλην ἱππότης μετ' ὀλίγον ἐνεθρονίσθη ἐξ εὐωνύμων της.

— Εἰς τὸ Haddon-Hall! ἐκέλευσε τὸν ὑπηρέτην της.

— Μάλιστα, Ἱλαρωτάτη, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρέτης, κλείσας δὲ τὴν θύραν καὶ ἀναβὰς παρὰ τῷ ἡνιόχῳ μετέδωκε τὸ κέλευσμα, δέσας δέ, κατὰ τὸ σύνηθες, τοὺς βραχίονας εἰς τὸ στῆθος, ἀπέμεινεν ἀκίνητος ὡς ἕρμαιον.

Τροχάζοντες, οἱ ὡραῖοι ἵπποι, μετά τινα λεπτά, ἦσαν ἐκτὸς τοῦ πάρκου τοῦ Τσατσγουορθ. Ἡ δούκισσα συνδιελέγετο γαλλιστί, ἢ διὰ νὰ μὴ τὴν ἐννοοῦν οἱ ὑπηρέται της, ἢ διότι ἡ γλῶσσα της εὕρισκε περισσότερον θάρρος ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ.

— Εἶνε πάντες οἱ Ἕλληνες τόσον ὡραῖοι ἄνδρες, ὅσον ὑμεῖς; ἠρώτησε τὸν κ. Σκοπελίδην, προσεγγίζουσα αὐτὸν τόσον, ὥστε τὸ γόνυ της νὰ ἐγγίσῃ τὸ ἰδικόν του.

— Ὦ! κυρία Δούκισσα! ζητεῖτε νὰ ἐξάψητε τὴν ματαιότητά μου, ὅπως νομίσω ἐμαυτὸν ἀνώτερον παρ' ὅ,τι ἡ φύσις μὲ ἔπλασεν;.... Ἀφίνοντες τὰς ἀστειότητας ὅμως κατὰ μέρος, δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι ἡ πατρίς μου Σκόπελος ἔχει τοὺς ὡραιοτέρους ἄνδρας καὶ γυναῖκας τῆς Ἑλλάδος. Πρὸ πάντων αἱ κυρίαι εἶνε ὡραιόταται. Μόλον ὅτι ἡ ἐνδυμασία των εἶνε τοιαύτη, ὥστε φέρει ὑποτίμησιν εἰς τὰ κομψότατα σώματά των, ἀπεκρίθη οὗτος, ὅστις συγχρόνως ἐκ τῆς νύξεως ταύτης ἤρχισε νὰ ἐννοῇ, ὅτι ἡ Δούκισσα ἦτο τολμηρὰ διδασκάλισσα, ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ ὀνόματός της οὐδόλως πτοουμένη τὰς παρατηρήσεις τοῦ κόσμου.

— Εἴσθε ὁ ὡραιότερος ἀνήρ, τὸν ὁποῖον ποτὲ ἀπήντησα, προσέθηκεν αὕτη, ἀπλήστως θεωροῦσα τοῦτον. Δὲν ὑπάρχει ἐφ' ὑμῶν ἓν χαρακτηριστικὸν τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε τέλειον. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς κάμνει πλέον ἀξιέραστον εἶνε, ὅτι δὲν φέρετε τὸ ἄψυχον ἀγαλματῶδες, τὸ ὁποῖον συνήθως φέρουσιν οἱ ἐκ τῆς φύσεως λεπτοπλασθέντες ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἕκαστον τῶν χαρακτηριστικῶν ὑμῶν ὁμιλεῖ ὡς γλῶσσα. Φέρει ἔξοχον ζωηρότητα καὶ ἔκφρασιν τὸ δὲ σύνολον ζωγραφίζει γλυκυτάτην καρδίαν, ὁμοίαν τῶν οὐρανίων πνευμάτων, καὶ οὐχὶ τῶν θνητῶν. Δύνασθε νὰ ποιήσητε παράφρονα οἱανδήποτε γυναῖκα. Γνωρίζετε τοῦτο;

Συγχρόνως ἔδραξε τὴν χεῖρά του, καὶ ἔσφιγξεν αὐτὴν εἰς τὴν ἰδικήν της.

Ὁ τολμηρὸς Ἕλλην ἔγεινεν ὁ δειλότερος πάντων. Εὗρε τὸν διδάσκαλόν του.

— Κυρία Δούκισσα, θὰ μᾶς ἴδουν οἱ ὑπηρέται σας, ἐτονθόρυσε.

— Ἀμερίμνει τε· τοὺς παρακολουθῶ διὰ τῶν βλεμμάτων μου. Ἐγκαταλιποῦσα δὲ τὴν χεῖρα, προσεκόλλησε περισσότερον τὸ γόνυ της ἐπ' αὐτοῦ. Πόσον χρόνον θὰ διαμείνητε ἐν Ἀγγλίᾳ; εἶτα ἠρώτησεν.

— Σκοπεύω νὰ διαμείνω τινὰ ἔτη. Μοὶ ἀρέσκει πολὺ ἡ Ἀγγλία.... Εἰς ποῖον ἄλλο μέρος δύναταί τις νὰ εὕρῃ τὰ μεγαλεῖα ἢ τὰς καλλονὰς τῆς τέχνης καὶ τῆς φύσεως, ὅλας ὁμοῦ συνηθροισμένας, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Δίκαιον ἔχετε. Περιῆλθον ὅλας τὰς πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης, καὶ εἰς οὐδεμίαν εὗρον ὅ,τι ἔχομεν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἔχομεν καὶ ἓν ἄλλο, τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης. Ὑμεῖς οἱ ξένοι μᾶς θεωρεῖτε κατεψυγμένας καρδίας· ἀλλὰ δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω εἴμεθα ἔθνος μὲ πολλὴν εἰλικρίνειαν καὶ θερμῶν καρδιῶν.

— Κυρία Δούκισσα, δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τούτου. Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, κατὰ τὴν θερμότητα τῆς καρδίας δὲν εἴμεθα ὑποδεέστεροι.

— Χαίρω ἀκούουσα τοῦτο. Διότι μέχρι τῆς σήμερον ποτὲ δὲν συναπήντησα Ἕλληνα τινά.... Τοὐλάχιστον ἡμεῖς δὲν φαίνεσθε ἀναίσθητος. Ἀλλὰ προσέξατε, εἴσθε τόσον ὡραῖος, ὥστε θὰ μὲ καμετε νὰ σᾶς μονοπωλήσω.

— Ἀλλ' ὁ Δοὺξ, ὁ σύζυγός σας;

— Μήπως ἐγὼ ἀναμιγνύομαι εἰς τοὺς ἔρωτάς του! Οὔτε μὲ ἐνοχλεῖ, οὔτε τὸν ἐνοχλῶ.

(Ἀκολουθεῖ)

67

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΘ΄.

Ἡ Κυρὰ Εὐρώπη καὶ ἡ Κοινὴ γνώμη

— Πηγαίνωμεν, ἂς ἐξέλθωμεν ἐντεῦθεν, Ἀχριμάν, ὁδήγησόν μας εἰς Ἀθήνας, ἐξέλθωμεν ἐκ τοῦ κακοήθους τούτου χοροῦ, ὅστις ἀποκλειστικῶς εἶνε ἔργον ἰδικόν σου καὶ ὄχι τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος ... Δεσποινίδες μου, ἀκολουθήσατέ με.

Ἐγειρομένης τῆς Κυρὰ Εὐρώπης, ὁ Διάβολος κρατῶν τὸν πῖλον εἰς τὰς χεῖρας, πλήρης φιλοφροσύνης, κάμπτων τὸ σῶμα, προπορευόμενος καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς πρὸς τὴν θύραν ἔλεγε διὰ χαρακτηριστικῆς πρᾳότητος οὐδόλως ἐγγιχθεὶς εἰς τὰς ἐπιπλήξεις τῆς Κυρὰ Εὐρώπης.

— Ἐγὼ εἶμαι ἀποκλειστικῶς ὁ δημιουργὸς τοῦ χοροῦ τούτου, Μεγαλειοτάτη; Ἀλλὰ τί ἦτο πρίν; ἀρσενοκοιτία, μαλακία καὶ φενάκη. Ὁ φίλος τοῦ φίλου τὴν σύζυγον, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ, πάντες ἐξεπορνεύοντο κρύφα· τοὐλάχιστον τώρα ἐμετρίασα τὰς ἀπιστίας. Ἐὰν αἱ χρυσοκανθαρίδες πληρώνουσι, τοῦτο δὲν εἶνε σφάλμα μου· αὗται ἔφερον ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας τὸν πολιτισμόν των.

Ἐξήλθομεν, τοῦ Ἀχριμὰν ἐγκαταλείψαντος ἀρκετὸν ἀριθμὸν Διαβόλων καὶ πνευμάτων ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Διαβόλου τῆς ἀϋπνίας Δαρμά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο΄.

Ὁ Διάβολος ἐξηγεῖ τί πρᾶγμα εἶνε οἱ δήμαρχοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ πῶς οὗτοι μεταβάλλουσι τὸν παράδεισον εἰς κόλασιν. Τὸ μυριόραμα τῶν Ἀθηνῶν

Ἀγνοῶ πῶς καὶ εἰς τίνα ἐποχὴν εὑρέθημεν εἰς Ἀθήνας. Ἦτο περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἦτο ψῦχος πιλητικὸν διαπεραστικώτερον ἐκείνου τῆς βορείου Εὐρώπης. Τὰ πέριξ ὄρη κεκαλυμμένα ὑπὸ παχέων στρωμάτων χιόνων καὶ πάγων ἔκαμνον τὴν ἀτμοσφαῖραν ὁλόκληρον παγετώδη. Ὁ ἥλιος ἦτο κεκρυμμένος ἐντὸς πιτύλων πυκνῆς βροχῆς τὴν ὁποίαν σφοδρὸς ἄνεμος ὅμοιος λαίλαπος ἢ ἀνεμοστροβύλου ἀναμιγνύων μετὰ φοβερῶν νεφῶν ὑγροῦ κονιορτοῦ, δν ἐκ τῶν ἀπεριποιήτων εὐρυαγυιῶν καὶ πλατειῶν ἀνήρπαζε, ἔδαιρε τοὺς τοίχους τῶν οἰκοδομῶν καὶ τὰ εὑρισκόμενα ἔμψυχα ἢ ἄψυχα ὄντα ἐκτὸς αὐτῶν.

Αἱ Ἀθῆναι τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἦσαν μοναδικὸν ἠχεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ οὔτε τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν διέκρινέ τις οὔτε τὸν ῥόθον, ἢ τοὺς συμμιγεῖς ἤχους τῶν φύλλων τῶν δένδρων, τοῦ κεραυνοῦ, τοῦ ὕδατος τοῦ ἀέρος. Τίποτε! ἦτο φοβερὸν ἠχεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ συνεχωνεύοντο ἡ σμαραγὴ τῆς βροντῆς, ὁ μυγμὸς ὁ συριγμὸς καὶ σφηκισμὸς τῶν ἀνέμων καὶ ὑδάτων καὶ τὸ ἀγριόθροον παντὸς ἑτέρου στοιχείου τῆς φύσεως. Ἐνίοτε ἡ τοιαύτη καταχθόνιος ἀτμόσφαιρα ἢ τοιαύτη σκοτεινὴ κτίσις διεσχίζετο διά τινας στιγμὰς παρά τινος ἀτμοσφαιρικῆς αἰτίας καὶ ὁ ἥλιος ὡς μύδρος πυρὸς ἐδείκνυε τὸ πρόσωπόν του ἀλλὰ τοῦτο μόνον ὅπως πάραυτα καὶ αὖθις τὸ κρύψῃ.

— Εἶνε μία τῶν ἡμερῶν μου, Μεγαλειοτάτη Εὐρώπη, τοθάζων εἶπε ὁ Διάβολος ἢ μᾶλλον μία τῶν ἡμερῶν τῶν δημάρχων μου, τῶν μυριοδόξων δημάρχων μου, διότι πῶς ἄλλως δύναμαι νὰ ἀντιμετωπίσω τὰ τόσα δαψιλῆ κάλλη καὶ δῶρα τῆς φύσεως πρὸς τὴν παναρχαίαν καὶ ἱστορικωτάτην αὐτὴν πρωτεύουσαν ἢ τοποθετῶν ἐπὶ τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸν ἕνα δήμαρχον ἀνικανώτερον τοῦ ἄλλου, ἀνεπιχειρηματικώτερον καὶ κομματικώτερον, φιλοκερδέστερον, ὑποσχετικώτερον, ἐπιτηδειότερον, ματαιοπρεπέστερον, κουφοδοξότερον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀντὶ αἱ εὔκραεῖς Ἀθῆναι νὰ εἶνε πολιτισμοῦ ὁ εὔωνος παράδεισος πρὸς τὸν ὁποῖον προθυμότατα νὰ διαμένωσι οἱ πλούσιοι καὶ οἱ φιλάσθενοι τῶν ὁμιχλωδῶν καὶ ὑπερβορίων κλιμάτων, αἱ Ἀθῆναι ἔσονται ἐνδελεχῶς ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας κόλασίς μου χειροτέρα τοῦ ὑποχθονίου μου Ἅδου, ἡ πόλις ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς ὁποίας θὰ περιθάλπω παιδιάδας κοπρώνων καὶ παντοειδῶν πτωμάτων καὶ ἀκαθαρσιῶν ἐκσταργγιζομένων πάντων ἐντὸς τῶν φρεάτων τῶν οἴκων δι' ὧν ποτίζονται οἱ κάτοικοι, γεννώντων δὲ μολυσματικὰς ἀναθυμιάσεις. Θὰ ὑποκρύπτω παντοειδεῖς τύφους, λιμοὺς καὶ ἀσθενείας καὶ πάντα τὰ πολυειδῆ κρύφια δρέπανα τοῦ θανάτου τὰ ὁποῖα οἱ τοιοῦτοι δήμαρχοι ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των καὶ κομματισμῷ των, ἔτος μετὰ ἔτους θὰ δωρίζουν πρὸς τὰς οἰκογενείας τοῦ πτωχοῦ λαοῦ εἰς δόξαν τῆς αἰωνίας καταισχύνης των.

Χά! χά! χά! ὁπόσα ὁλοκαυτώματα! ὁπόσαι ἑκατόμβαι!.... Τοιουτοτρόπως ἀοράτως καὶ δωρεὰν ἑπιουσίως θὰ θυσιάζωνται ὑπὲρ τῶν κυβερνούντων, καὶ θὰ ῥίπτωσι τὴν εὐθύνην πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἰατρούς.

Μὴ βλέπετε τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας, ὦ Αὐτοκράτειρα Εὐρώπη. Τοῦτο εἶνε μηδέν. Τοῦτο εἶνε τοὐναντίον ἀληθὲς φαινόμενον μιᾶς τῶν ἀρετῶν τῆς πρωτευούσης αὐτῆς εἰς πεῖσμα ἐμοῦ καὶ ὅλων τῶν δαιμόνων μου! Ἡ κόλασίς μου συνίσταται εἰς τὴν συμμαχίαν μου μετὰ τῶν δημάρχων, νομαρχῶν, ἀστυνόμων καὶ ὑπουργῶν. Ἄνευ αὐτῶν οὔτε τὸ ἥμισυ τῆς ἀθλιεστάτης, τῆς τοιαύτης θυελλώδους ἡμέρας μου ἤθελον κατορθώσει.

— Ἤρχισες πάλιν τὰ αἰνίγματα Ἀχριμάν; Εἰς ποῖον μέρος πορευόμεθα τώρα;.... ποῦ μᾶς ὁδηγεῖς; ἠρώτησεν ἡ γραῖα ἄνασσα Εὐρώπη.

— Αἰνίγματα!... αἰνίγματα μεγαλειοτάτη.... διόλου! οὐδαμῶς! θέλω νὰ εἴπω οὔτε τὸ ἥμισυ τῆς σκοτεινουργικῆς μου αὐτῆς ἡμέρας ἤθελον κατορθώσει ἐὰν δὲν εἶχον κυρίως τοὺς δημάρχους βοηθοὺς διότι ἡ ἀδυσώπητος μητρομήτωρ τῶν Ἀθηνῶν Φύσις εἶνε ἀείποτε ἀνιαρὰ καὶ ἀμείλικτος πρὸς με.... περιμείνατε εἰς ὀλίγας ὥρας θὰ ἴδητε· τί νομίζητε ἐνῷ συσσωρεύω ἀνάρπαστος χαρᾶς πάγους, χιόνας, ὄμβρον, ἀνέμους, λαίλαπας, ἀνεμοστροβίλους, ἀστραπάς, κεραυνούς, βροντὰς καὶ ἀναμιγνύω ὅλα τὰ ἐξηγριωμένα στοιχεῖα τοῦ στερεώματος μετὰ τῶν παντοίων ἀνοησιῶν καὶ ἀκαθαρσιῶν τῶν δημάρχων μου καὶ ποτίζω δηλητήριον τοὺς κατοίκους καὶ ταΐζω κονιορτοὺς αὐτοὺς παραγεμίζων δι' αὐτῶν τοὺς πνεύμονάς των, τοὺς νεφροὺς καὶ καρδίας των διὰ φρικτῶν δυσωδιῶν καθὼς καὶ τοὺς ῥώθωνάς των καὶ διασπείρω τὰς παντοειδεῖς νόσους μου, αἴφνης πρὶν παρέλθωσι δύο ἡμέραι ἔρχεται αὕτη ἡ ἀδιάλλακτος ἐχθρά μου φύσις νὰ ματαιώσῃ ῥιζηδὸν τὸ μοναδικόν μου ἔργον τῆς μιασματικῆς μου καταστροφῆς. Διαλύει αὕτη τὰς χιόνας καὶ τὰ κρύσταλα. Καταπαύει τὴν θύελλαν, τοὺς σφοδροὺς καὶ διαπεραστικοὺς ἀνέμους, τοὺς ῥιζοσπαστικοὺς λαίλαπας, τὸν κεραυνόν, τὴν βροντήν, τὸν ὄμβρον τοῦ κατακλυσμοῦ, τιθασεύει τὰ ἐξηγριωμένα στοιχεῖα μου, τὰ ἐξουδενίζει, ἀποπέμπει ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας τὰ νέφη καὶ τὴν ἐλαχίστην σταγόνα, τὴν σμικροτέρα, λιβάδα ὕδατος. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο Μεγαλειοτάτη, ἡ ἀμείλικτος ἀντικαθιστᾷ ὅλα τὰ καταχθόνια ταῦτα στοιχεῖά μου τὰ ὁποῖα διὰ τόσων καὶ τόσων μόχθων συνεσώρευσα ἐπὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὁρίζοντος διὰ βληχρῶν, πράων καὶ ζωογόνων ζεφύρων, διὰ μοσχοβόλων τῶν πορτοκαλεώνων καὶ λεμονώνων ἀνθοαύρας, δι' ἑνὸς λαμπροτάτου καὶ θερμογονοτρόφου ἡλίου ἀπορροφῶντος τὰς ἀναθυμιάσεις ἀποσκορακίζοντος τὰς νόσους, διαλύοντος τὰς μιξαιθρίας καὶ ἐν μέσῳ τοῦ μᾶλλον ψυχοβόρου χειμῶνος οὐ μόνον φέρει τὸ τερπνότερον ἔαρ ἀλλ' ἐξαπλόνει ἄνωθι τῆς πόλεως ἕνα χρυσοέλικτον οὐρανὸν ἐφ' οὗ ἀντὶ τὰ νέφη μᾶλλον νὰ πιλοῦνται ὡς νῦν μέλανα καὶ ἐρεβώδη τοὐναντίον χρυσοῦνται καὶ ἀργυροῦνται κατ' ἀρχὰς εἶτα μεταβάλλονται εἰς μαργαρώδη. Ἔπειτα διέρχονται διὰ μυρίων μεταμορφώσεων χρυσοελεφαντηλέκτρων, βριλλαντοσαπφείρων καὶ φοινικοπορφύρων, οὕτω δὲ οἱ ὁρῶντες ταῦτα ὡς μέθυσοι ὑπὸ τέρψεως δὲν δύνανται ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς των νὰ λησμονήσουν τὸ οὐράνιον ἀθηναϊκὸν μυριόραμα.... ὀνομάζετε τὰ τοιαῦτα ὦ αὐτοκράτειρα Εὐρώπη αἰνίγματα!.... ἔχετε δίκαιον, αἱ Ἀθῆναι εἶνε αἴνιγμα! πρόβλημα! τοιοῦτος παράδεισος αὗται αἱ Ἀθῆναι καὶ συγχρόνως τοιαύτη κόλασις! ἰδοὺ τὸ αἴνιγμα! Τοιοῦτος παράδεισος αἱ Ἀθῆναι καὶ συγχρόνως νὰ φεύγουν μακρὰν της, τοὐλάχιστον εἴκοσι χιλιάδες πλούσιοι ξένοι τὸν τοιοῦτον παράδεισον ἰδοὺ τὸ πρόβλημα... ζήτωσαν οἱ δημαρχικοὶ ἥρωες τῶν αἰνιγμάτων μου! καὶ προβλημάτων μου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΑ΄.

Ὁ Διάβολος δίδει τὴν πρώτην οἰκτρὰν σκιαγραφίαν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου.

— Ποῦ μᾶς ὁδηγεῖς ὦ ψυχαπάτα Ἀχριμάν; διέκοψεν ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐρώπη, καθ' ἣν στιγμὴν ἐβαδίζομεν ἐν τῇ λεωφόρῳ τοῦ Πανεπιστημίου νέφος δὲ πυκνὸν κονιορτοῦ διὰ πολλὰ δευτερόλεπτα ἐνεταφίασεν ἡμᾶς ὀρθίους, οὕτω ὅπως μὴ δυνάμεθα νὰ περιπατήσωμεν, ὅπως μὴ ὁ εἷς δύναται νὰ θεωρῇ τὸν ἕτερον.

— Σᾶς ὁδηγῶ εἰς τὰς καιάδας, οὐχὶ τῆς Σπάρτης ἀλλὰ τῶν Ἀθηνῶν, οὐχὶ εἰς χάσμα ἀλλ' εἰς μέγαρον ὅπου θὰ συναπαντήσωμεν τὸν κ. Αἰθρόδικον ἀρχιεφέτην μεθ' ἑνὸς ὑπουργοῦ καὶ ἄλλους δικαστὰς καὶ διακεκριμένους νομοδιδασκάλους καὶ δικηγόρους. Εἰς Σπάρτην εἰς τὰς καιάδας, κυρὰ Εὐρώπη ἐρρίπτοντο οἱ κακοῦργοι, ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ συνέρχονται οἱ κακοῦργοι.... Χά! χά! ἰδοὺ μία πολιτεία ἴση τῆς τιμοκρατίας.... Χά! χά! χά! Ἰδοὺ ἓν Βασίλειον τὸ ὁποῖον εἰς τὰς ἐλευθερίας του ἔχει κἄτι τι παραπάνω τοῦ συντάγματος. Ἔχει τιμοκρατίαν ἧς βάσις εἶνε ἡ φιλοτιμία, ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή.

Ταῦτα εἶπεν ὁ Διάβολος τερματίζων μετ' ἀλαλαγμοῦ, δίδων εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του σαρκαστικόν τι νηπιοπρεπὲς ὡς τῶν μειράκων τῶν σχολείων ἅτινα ἀδιακρίτως σφενδονίζουσι εἰρωνικὰς εὐφυολογίας χάριν παιδιᾶς.

— Οὗτος ὁ κύριος Αἰθρόδικος κυρά μου εἶνε ἀνώτερος λειτουργὸς τῆς Θέμιδος ἀλλὰ καὶ συγχρόνως φανερὸς γαιοκλέπτης, οἰκοπεδοκλέπτης, ἀρχαιοκάπηλος, δωρολήπτης καὶ πιστὸς καθ' ὅλα ἀντιπρόσωπός μου τῆς ἀδικίας ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης. Εἶπε μετ' ὀλίγον.

— Δηλάτωρ καὶ παναλάστωρ Ἀχριμάν· τί ριναυλεῖς τὰ αἰσχρά; ζητεῖς νὰ μᾶς ῥίψῃς εἰς τελείαν μώρωσιν πρὶν ἴδωμεν τὴν πρωτεύουσαν; μᾶς παριστᾷς τὰς Ἀθήνας καίαρ ἐνῷ πᾶς δίκαιος ἑκὼν ἄκων καταποντίζεται; ἐνησχολήθης νὰ μᾶς ἐξαπατήσῃς διὰ τοιαύτης προμελέτης ὅπως σὲ πιστεύσωμεν.... εἶσαι πάντοτε ὁ τυφοπλάστης Διάβολος.

Ταῦτα ἐξεφράσθη ἡ γραῖα Εὐρώπη ὀργίλως καὶ βλοσυρῶς.

Εἶτα ἀποτεινομένη πρὸς τὰς δύο δεσποινίδας της ἐρωτᾷ διαστυγνάζουσα τὰ σύφαρ τοῦ προσώπου της χαρακτηριστικά.

— Ὑμεῖς δεσποινίδες μου Ἱστορία καὶ Ἀλήθεια πιστεύετε ποτὲ τὰ τοιαῦτα; πιστεύετε ὅτι εἶνε δυνατὸν εἰς νεαρὸν βασίλειον νὰ ὑπάρχωσι δικασταὶ τοιαύτης ἐξαχρειώσεως καὶ γιγαντιαίας καὶ αὐθαδεστάτης διαφθορᾶς; διαφθορᾶς ἀπαιτούσης αἰῶνας ὅπως ἀναβῇ ὁ κακοήθης τοιούτου ὕψους κλίμακα.

— Τὸ πιστεύομε, ὦ Αὐτοκράτειρα Εὐρώπη. Δυστυχῶς οὕτω ἔχει ἀπεκρίθη ἡ δεσποινὶς Ἀλήθεια..... κἀγὼ καὶ ἡ συνάδελφος δεσποινὶς Ἱστορία ἀφίχθημεν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς πεποιθήσεως μας ὅτι μολονότι ἡ μεγαλειότης του ὁ ψυχοφθόρος καὶ ψυχοπλάνης Ἀχριμάν, εἶνε ὁ ἀρχαίτιος τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῆς χώρας, ὁ κλάδος οὗτος ἐξεμαυλίσθη καὶ κατεστράφη διὰ τῆς ἐσφαλμένης νομοθεσίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἰσοβιότητος τῶν τε ἀνηλίκων ἢ μαλακοκεφάλων δικαστῶν διὰ τῶν μηδαμινῶν μισθῶν των καὶ διὰ τῆς ἀτίμου ἀλληλοβοηθείας τῶν φατριαστικῶν κυβερνήσεων μετὰ τῶν φατριαστικῶν δικαστῶν. Πλεῖστοι δικασταί, μεγαλειοτάτη, διὰ τῆς φανερᾶς ἀνικανότητος καὶ ὀκνηρίας των, ἄλλοι διὰ τῆς φανερᾶς παρανομίας, δωροληψίας καὶ τῶν φανερῶν παντοειδῶν κλοπῶν των συνέδραμον τὸν ἡγεμόνα τῆς καταστροφῆς, ὅπως φέρῃ γενικὴν παράλυσιν καὶ τὸ ἀδιόρθωτον εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν χώραν.... φεῦ! εὑρίσκεται σήμερον ἄνευ νόμων, ἄνευ δικαστῶν, ἄνευ δικαιοσύνης... εἰς φανερὰν ἀποσύνθεσιν.

— Δὲν διορθώνονται, δεσποινὶς Ἀλήθεια, τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος δι' ἁπλῶν μεταρρυθμίσεων, διέκοψεν ἀποτόμως ὁ Διάβολος. Ἄνευ ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἐσχάτης καὶ παραδειγματικῆς τιμωρίας τόσων ἀχρείων δικαστῶν, πολλῶν γνωστῶν κακούργων δικαστῶν τίποτε δὲν κάμνεις. Δὲν δύνασθε νὰ καταργήσητε τὴν παροῦσαν παμπόνηρον καὶ καταστρεπτικὴν νομοθεσίαν τοῦ Μάουερ ἀντικαταστήσητε δὲ αὐτὴν δι' ἄλλης ἀσφαλεστέρας, βασιμωτέρας, ὀρθωτέρας, ἁπλουστέρας, διχηγόρου καὶ σαφεστέρας ἄνευ ἐθνοσυνελεύσεως συγκροτηθησομένης ὅμως μετὰ τὴν χύσιν τοῦ ἀκαθάρτου αἵματος;.... τί λέγω, τοῦ ἀκαθαρτοτέρου αἵματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ τοῦ κλάδου τούτου. Οὐδεὶς κυρὰ Εὐρώπη φρικτώτερος κακοῦργος τοῦ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προμελέτης διὰ τὸ συμφέρον του ἢ χάριν ἐκδικήσεως καταδικάζοντος ἢ τιμωροῦντος, ἢ ζημιοῦντος τὸν ἀθῷον. Οὐδὲν δεσποινίδες μου τρομερώτερον τῆς κοινωνίας θηρίον τοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀθωώνοντος, ἀποζημιοῦντος καὶ καλύπτοντος δι' ὑπολήψεως καὶ δόξης τὸν συναίτερόν του ἔνοχον, κλέπτην, λῃστήν, πλαστογράφον καὶ ἀρχικακοῦργον. Κύριε συγγραφεῦ! φίλτατε ποιητά! γενναῖε στρατηγὲ μάλιστα! ἐγὼ ὁ Ἀχριμὰν σᾶς διαβεβαιῶ οἱ τοιοῦτοι τοῦ συντάγματος σας δικασταὶ εἶνε οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀλιτηρίων τῆς κοινωνίας, τὸ αἷμα των τὸ ἀκαθαρτότερον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ψυχή των ἡ χαμερπεστέρα τῶν διεφθαρμένων μου. Εἶναι τὸ κλέος μου, ἡ δόξα μου καὶ σᾶς ὁδηγῶ πρὸς αὐτοὺς ὅπως τοὺς ἴδῃτε καὶ ἀκροασθῆτε. Καὶ δὲν ἀρνοῦμαι, ὦ Αὐτοκράτειρα τῆς Ὑγιείου, ὅτι ὅπως κατορθώσω τὴν ἐπανάστασιν ἤρχισα τὸ ἔργον μου ἀπὸ τὸν κλάδον τοῦτον, πλημμυρήσας διὰ τοιούτων δικαστῶν μὲ ἀδικίας τραγὰς καὶ χαμερπῶς ἀποτόμους τὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ πικρότατα δάκρυα ἑκάστην οἰκογένειαν τοῦ Κράτους..., ὁ ἄνθρωπος ἐνταῦθα φεύγει μακρὰν τῶν δικαστηρίων ὡς ἐγὼ φεύγω μακρὰν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν μὴ βεβηλωμένων ἐκ τοῦ σμήνους τῶν ἁμαρτωλῶν.

Κυρὰ Εὐρώπη, γελῶν καγχαστικῶς προσέθηκεν ὁ Διάβολος οὐδόλως ἐκοπίασα ἐν λόγῳ τιμῆς νὰ διαφθείρω τοὺς μηδαμινῶν μισθῶν τοιούτους μαλαγρέτας δικαστάς.

Ἀκολουθεῖ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1891

		Ἀγορασ.	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 96 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	473 —	480.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	523.—	523.50
» 170 » » 5 ο/ο	»	522.—	523.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	421.—	425.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	394.—	495.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τρ ἀπέζης		568.—	569.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,680—	3,690.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	199.	200.
Βομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	69.	69.50
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	176.	176.50
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	421.	423.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	216.50	217.
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	151.50	152.
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	87.	88.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	27.10	27.10
Λίρα Τουρκιας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχριδρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	35.34	34.80
Ἐπὶ Γαλλίας	»	134.75	136.
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἑνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C^O

BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

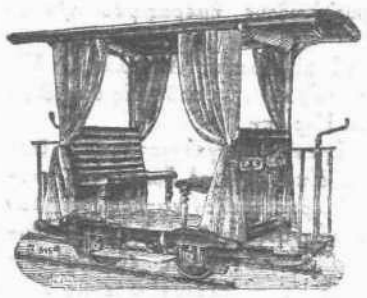

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

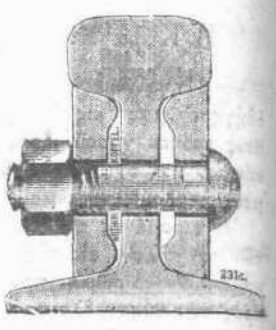

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ

ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μῦλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

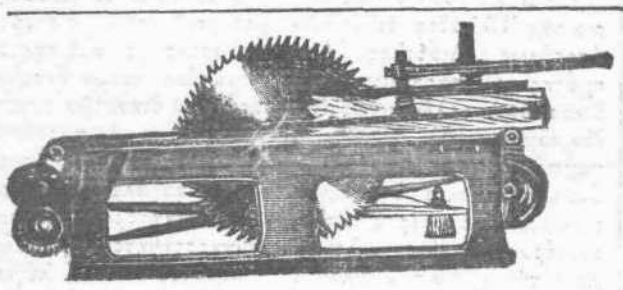

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πρίγ.

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ἔπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

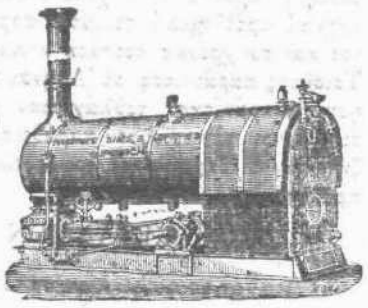

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ἵππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στεροὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῶν Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτας κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8